

VELENJE, 31. avgusta — Na delovnem obisku v termoelektrarni Šoštanj so bili člani slovenskega izvršnega sveta, ki jih je vodil predsednik dipl. inž. Andrej Marinc. Med pogovorom, ki so se ga udeležili tudi predstavniki elektroindustrije Slovenije, skupščine občine Velenje, delovne organizacije REK Velenje in Dravskih elektrarn so predstavniki šoštanjske termoelektrarne seznanili goste s potekom gradnje TES 4, posebej še z obsežnimi pripravami, ki so bile potrebne za gradnjo tako velikega giganta ter z ukrepi, ki so jih sprejeli, da so začeli z gradnjo, ki je bila posledica kasnitev dobav, zmanjšali. Člani republiškega izvršnega sveta so si zatem ogledali proizvodne objekte elektrarne, s posebnim zanimanjem pa novo TES 4.

Ob koncu obiska v Šoštanju, smo zaprosili predsednika slovenskega izvršnega sveta, Andreja Marince za kratko izjavo. Med drugim je dejal, da bo termoelektrarna Šoštanj v naslednjih letih, dokler ne bo zgrajena nuklearna elektrarna v Krškem, strateškega pomena za elektrogospodarstvo. „Seznamili so nas tudi,“ je dejal Andrej Marinc, „z nekaterimi opozorili, ki zadevajo tudi pravočasne in obsežne priprave na gradnjo takšnega objekta in mislim, da bo to lahko velika šola za vse objekte, ki se oziroma se še bodo gradili v takšnem obsegu. Kolektivno, investicijski skupini in vsem, ki so sodelovali pri gradnji, lahko samo čestitamo, saj so z velikim naporom in dobro organizacijo pokazali, da je mogoče končati tako velik objekt v načrtovanih rokih.“ (S. V.)

Vsi željeni cilji niso doseženi

Medobčinski svet ZKS Celje je na zadnji seji politično ocenil gospodarska gibanja na širšem celjskem območju v letošnjem prvem polletju ter sprejel izhodišča vsebinskih in organizacijskih priprav na volilne konference organizacij ZK

V četrtek, 25. avgusta, je bila v Celju 16. razširjena seja Medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje. Na seji so politično ocenili gospodarska gibanja v letošnjem prvem polletju ter pregovorili o vsebinskih in organizacijskih pripravah na volilne konference organizacij ZK.

Četrtekova razširjena seja medobčinskega sveta ZKS Celje predstavlja uvod v nove razprave o gospodarstvu na širšem

celjskem območju, ki se bodo izvršile tako v združenem delu kot na občinskih ravneh. Prvi podatki, ki izhajajo iz polletnih periodičnih obračunov, kažejo na izboljšanje gospodarjenja, posebej še kar zadeva obseg proizvodnje kot tudi dohodek, vendar željeni cilji še niso doseženi. Bistvenih premikov v gospodarstvu še ni, saj pogojeta višji dohodek in izboljšano reprodukcijsko sposobnost ponovna konjunktura ter zvišanje cen. Ob tem, da je vse več tozgov, ki poslujejo na meji rentabilnosti, je mogoče ugotovljati tudi zvišanje vseh vrst obveznosti (zakonskih, samoupravno dogovorjenih in pogodbenih). Za širše celjsko območje je slabost

tudi v tem, da ni na voljo dobrih investicijskih programov, da združeno delo še vse prepočasno uvaja novo proizvodnjo in sodobnejšo tehnologijo.

Na zadnji razširjeni seji je Medobčinski svet ZKS Celje obravnaval tudi vsebinske in organizacijske priprave na volilne konference organizacij ZK. Volilne konference, končane morajo biti do srede oktobra, morajo biti pomembna etapa v predkongresni aktivnosti Zveze komunistov. Volilne konference občinskih organizacij ZK pa naj bi bile na območju Medobčinskega sveta ZKS Celje opravljene predvidoma v mesecu novembru.

Občinska nagrada skupini kmetijskih strokovnjakov

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje bodo na torkovi seji razpravljali tudi o predlogu za podelitev letošnje občinske nagrade — Kandidati za mozirsko občinsko nagrado za leto 1977 so: prof. dr. Dolfe Cizelj, prof. dr. Ivan Šmalcelj in prof. dr. Gvido Fajdiga

V torek, 6. septembra bodo zasedali vsi trije zbori skupščine občine Mozirje. Delegati zbora združenega dela, zbora krajevni skupnosti in družbenopolitičnega zbora bodo na 25. skupnem zasedanju med drugim obravnavali analizo o gibanju gospodarstva v občini Mozirje v

prvem letošnjem letu ter predloge več odlokov, sklepov in družbenih dogovorov.

Na dnevnem redu pa je tudi predlog komisije za podelitev občinske nagrade za leto 1977. Predlagano je, da bi podelili na slavnostni seji zborov skupščine

občine Mozirje v Novi Štiti 10. septembra letošnjo občinsko nagrado skupini kmetijskih strokovnjakov, in sicer profesorju doktorju Dolfetu Čizeju, profesorju doktorju Ivanu Šmalcelju in profesorju doktorju Gvidu Fajdigi.

Z včerajšnjim dnem so zaživi tudi vrtci. V vzgojnovarstvenem zavodu Velenje so v novem šolskem letu na novo sprejeli prek 300 otrok, saj smo v občini letos dobili kar štiri nove enote. V krajevni skupnosti Velenje Stara vas so preuredili nekdanji glasbeni dom v vrtec Rožle, nova vrta so zgradili na desnem bregu — Tinkara in v Škalah Jurček, za okrog 70 otrok pa so uredili varstvo v novi stanovanjski soseski Šalek Gorica. V letošnjem letu so v celoti obnovili tudi vrtec Kekec, ki bo imel štiri oddelke za predšolske otroke in en oddelke za otroke motene v razvoju. Tako bo letos v organiziranem varstvu na območju Velenja nad 1100 otrok. (Na sliki: Novi vrtec Tinkara s Kekecem).

Brigada Karel Destovnik Kajuh petkrat udarna

V nedeljo so se vrnili iz zvezne mladinske delovne akcije „Posočje 77“ velenjski brigadirji — Brigadirji so opravičili zaupanje, saj so dosegli vsa možna priznanja — Pokrovitelj brigade, je bila delovna organizacija REK Velenje

V nedeljo se je vrnila iz zvezne mladinske delovne akcije Posočje 77 mladinska delovna brigada Karel Destovnik Kajuh iz Velenja. Brigado je sestavljalo 46 brigadirjev iz velenjske občine ter po 6 mladincev iz pobratene občine Vrnjačka Banja in Mozirja.

Brigadirji so gradili vodovod v vas Žago. Izkopali so okrog 1100 metrov jarka, položili cevi in jih seveda zasuli. Kot je dejala komendantka brigade Marjana Hojan jih je pri delu močno oviral dež, saj je bil skoraj vsak drugi dan deževen. V popoldanskem času so brigadirji odhajali na udarniško delo z domačini. V Stanovišču so pomagali pri

OBLIKOVATI DELOVNE SKUPINE

V torek se je sešla na prvo sejo komisija za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu pri skupščini občine Velenje. Člani so se najprej seznanili s potekom uresničevanja vsebine zakona v naši občini ter s posameznimi še odprtimi vprašanji, ki jih bo treba hitreje reševati, če želimo, da bomo do zakonskega roka, to je 1. januarja 1978 samoupravno res tako organizirani kot zahteva zakon.

Ob razpravi o delovnem programu komisije so člani prišli do zaključka, da bo potrebno oblikovati delovne skupine, ki bi s svojimi predlogi pomagale predvsem tistim organizacijam združenega dela, ki z akcijo uresničevanja zakona zamujajo.

Dogovorili so se, da je treba do naslednje seje komisije pripraviti konkreten seznam najbolj perečih vprašanj samoupravne organiziranosti in dohodkovne povezanosti na področju združenega dela v naši občini, pri čemer bosta komisiji v veliko pomoč klub samoupravljalcev, predvsem pa občinski svet zveze sindikatov Velenje.

napeljavi vodovoda, v Kobaridu pa pri urejanju igrišča. Brigadirji, ki so v popoldanskem času ostajali doma, so urejali stenske časopise, izdajali biltenne in se pripravljali na kviz Tito

— revolucija — mir. Izdelali so devet stenskih časopisov, izdali šest biltenov in zmagali na kviz tekmovalju. Pripravili so tudi več kulturnih večerov, kot so brigada se predstavi, skupni večer svetovne poezije z bratsko brigado iz Siska, brigadirsko poroko, na kateri se je poročilo 12 parov. 8 brigadirjev iz velenjske brigade je sodelovalo na Sutjeski, kjer je bila „Smotra kulture i športa“. To je vsakoletna prireditev, na kateri sodelujejo brigadirji iz vseh zveznih mladinskih delovnih akcij v naši državi. V soboto so se vse štiri brigade (Sisak, Trbovlje, Žagubica in Velenje) pobratile. V

nedeljo, 28. avgusta pa je bil slovesen zaključek četrte izmene. Velenjska brigada Karla Destovnika Kajuha je dobila vsa možna priznanja (bila je petkrat udarna) ter trak akcije Posočje 1977. Občina Tolmin jim je podelila za njihov trud, za širjenje bratstva in enotnosti in solidarnostno pomoč domačinom najvišje priznanje — plaketo občine Tolmin.

13 brigadirjev je dobilo udarniške značke, 12 pa pohvalo za izredno zalaganje na področju interesnih dejavnosti ter na delovišču.

Pokrovitelj mladinske delovne brigade Karel Destovnik Kajuh je bila delovna organizacija Rudarskoenergetski kombinat Velenje. Za njihovo pomoč pri opremi brigade se jim brigadirji najlepše zahvaljujejo.

Pred ustanovitvijo temeljne banke

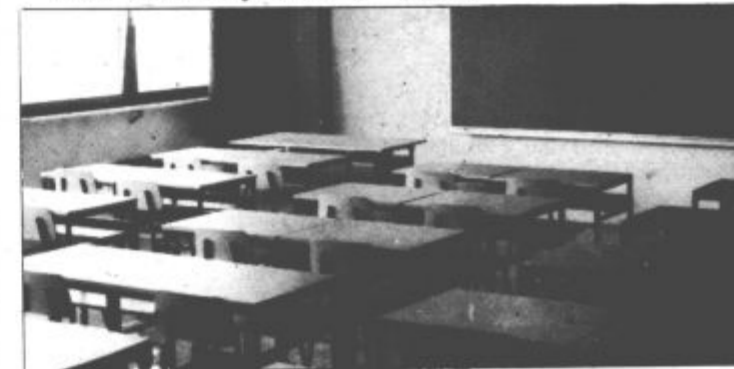
V okviru samoupravne reorganizacije ljubljanske banke bo Velenje namesto dosedanje podružnice ljubljanske banke dobilo temeljno banko Ljubljanske banke

Koordinacijski odbor za formiranje temeljne banke ljubljanske banke v Velenju, vodi ga Ivan Atelšek, generalni direktor ozda Gorenje, je poslal te dni v javno razpravo v vse temeljne in druge organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter druge družbenopravne osebe ter drugim zainteresiranim dejavnikom predloge dokumentov o združitvi v temeljno banko ljubljanske banke Velenje ter o združitvi v združeno banko — Ljubljansko banko.

Tako koordinacijski odbor

kot oba izvršilna odbora velenjske podružnice ljubljanske banke sta ugotovila, da so dani vsi pogoji za ustanovitev temeljne banke ljubljanske banke v Velenju. Javna razprava o dokumentih, predloženih v obravnavo bo trajala predvidoma do 30. septembra.

Koordinacijski odbor za formiranje temeljne banke Velenje pa pričakuje, da bo zlasti še združeno delo Šaleške doline s stališči, mnenji in pripombami sooblikovalo družbeno-ekonomske usmeritve in cilje ter organiziranost temeljne banke Velenje ter združene banke.

Od včeraj klopi niso več prazne

Šolski zvonec spet zvoni

Včeraj je bilo pred šolami zelo živahno. Počitnice so se iztekle in učenci so se vrnili v šolske klopi. Brezskrbnega, počitniškega vzdušja je tako konec. Sicer pa pravijo učenci, da so že komaj čakali, da se spet srečajo s sošolci, z učitelji, da jim povedo svoja doživetja s počitnic in da nadaljujejo z učenjem. Med počitnicami so se srečali z marsikatero stvarjo, ki je še niso razumeli in sedaj pričakujejo, da se bodo o tem učili v šoli. Vrnili so se spočiti in pravijo, da bodo tako lahko dobro poprijeli za delo. Posebej pa je potrebno omeniti tiste najmlajše, ki so včeraj prvič stopili v šolo. Zdaj bodo morali tudi oni resno poprijeti za delo. Sicer pa imajo že izkušnje, saj so uspešno zaključili Malo šolo. Z delom pa so pričele tudi srednje šole v naši občini. Tudi za tiste, ki so se vpisali v prve letnike je bil včerajšnji dan neka prelomnica. S tesnobo v srcu so stopali proti šoli. So se pravilno odločili, so izbrali sebi primerno poklic?

Vendar pa se tudi letos ne bo uresničila velika želja naših pedagogov, še vedno ne bo nobena naših osnovnih šol na novo prešla na celodnevno šolo.

Vseeno pa so z veseljem startali v novo šolsko leto saj se je prostorska stiska na vseh treh osnovnih šolah v Velenju omilila, ker so del učencev, blizu 600, prešolali na četrto osnovno šolo, ki je kljub težavam le lahko sprejela učence.

1. MEMORIAL RUDIJA MEŠIČA

Ribiške družine Šoštanj, Velenje in Smartno ob Paki bodo organizirale v nedeljo, 4. septembra 1. memorial Rudija Mešiča za slovensko prvenstvo v lovu rib s plovcem. Tekmovanje se bo začelo ob 7. uri in trideset minut. Rezultate tekmovanja za leto 1977 pa bodo slovesno razglasili popoldne ob 14. uri na rokometnem igrišču v Šoštanju.

PO SPREMENLJIVEM VREMENJU V SREDINI TEDNA BO DO NEDELJE PRAVILNO PREDLADAVALO DELOMA SOONČNO IN RAZMEROMA TOPPLO VREME.

Razstava – prva širša predstavitev Gorenja na Muti

Na najbolj neposreden način predstavljen del proizvodnega programa sozda Gorenje in reprodukcije celote DOM, to je zelenega programa – Tovarna Gorenje – Muta po

vključitvi v sozd Gorenje uresničuje vsa razvojna predvidevanja – Vrednost proizvod se bo leta 1980 povečala predvidoma za 250 odstotkov

V soboto so na Muti odprli razstavo „Sreča v zelenju in cvetju“, novo manifestacijo sozda Gorenje. S to razstavo so pritegnili k sodelovanju najširši krog udeležencev od krajevnih skupnosti, organizacij združene-

ga dela, družbenopolitičnih organizacij in društev – skratka, slehernega krajana.

Ob otvoritvi razstave je spregovoril direktor tovarne Gorenje – Muta Hrabroslav Sterdin in poudaril, da s to razstavo na

najbolj neposreden način predstavljajo del proizvodnega programa sozda Gorenje in reprodukcije celote DOM, to je zelenega programa. Številnim zbranim gostom ter domačinom je predstavil delovno orga-

nizacijo Gorenje – Muta, njen dosežani razvoj in načrte. S posebnim ponosom je poudaril, da tovarna Gorenje – Muta po vključitvi v sozd Gorenje uresničuje vsa razvojna predvidevanja, v zadnjem času pa je tovarna nosilec razvoja zelenega programa.

V delovni organizaciji Gorenje – Muta načrtujejo, da bodo letos izdelali v vseh treh temeljnih organizacijah združenega dela – to je v tozd proizvodnja poljedeljskega orodja in kmetijske mehanizacije, tozd proizvodnja kovinskih čistilnih sredstev in ulitkov ter tozd proizvodnja sive litine v Vuzenici 20.700 ton izdelkov, kar je za 15,1 odstotek več kot lani. Celotni dohodek naj bi se povečal predvidoma za 42 odstotkov. Srednjeročni načrt uresničujejo v skladu s predvidevanji, je dejal direktor tovarne Hrabroslav Sterdin in poudaril, da je realizacija v naslednjih letih vezana na že začeto investicijo v naslednje programe: izpolnitev programa proizvodnje kmetijske mehanizacije, modernizacijo procesa proizvodnje poljedeljskega, vrtnega in cvetličnega orodja, modernizacijo proizvodnega procesa v livarni sive litine in povečanje proizvodnje termično obdelanega jeklenega granulata. „To je za kolektiv velika in odgovorna naloga, za sam kraj in nerazvito obmejno območje pa velik prispevek k napredku. Po končani investiciji se naj bi število zaposlenih povečalo za 240, vrednost proizvodnje pa naj bi v letu 1980 znašala 250 milijonov dinarjev, kar je za 250 odstotkov več, kot lani.“

Tovarna Gorenje – Muta, ki je nosilec zelenega programa v sozd Gorenje, načrtuje skupaj z razvojno službo sestavljene organizacije izpolnitev in razširitev sledečih programov: vrtno in cvetlično orodje, kmetijska mehanizacija, oprema za prehrambeno industrijo. V zadnji program se vključuje tudi Gorenje Fecro. V kratkem pa bodo sposobni nuditi tudi celotni inženiring za opremo minifarme za proizvodnjo mleka, mesa itd.

„Ni naš namen,“ je dejal ob koncu direktor tovarne Gorenje – Muta, „osvajati kvalitete mehanizacije, ki že obstoja na

našem tržišču, temveč jo želimo delno dopolniti ob pomoči kooperantov. Delovna organizacija Gorenje – Muta je tako kot ostale organizacije združenega dela sozda Gorenje vključena v reprodukcije celote DOM. Prizadevanja in naporji vseh članov združenja so usmerjeni na čim tesnejše sodelovanje, usklajevanje ter zadovoljevanje potreb proizvajalcev in potrošnikov. Tudi današnja manifestacija naj bi pomenila

eno izmed oblik krepitev stikov.“

Na otvoritvi razstave srečal predsednik skupščine občine Radlje Žarko Žigon. Orisal razvoj občine, pri čemer je podrobneje spregovoril o voju tovarne Gorenje – Muta o njenem pomenu za kraj občino. Razstava bo odprta 3. septembra, ko bodo od Muti šlo za center usmerjena izobraževanja.

Po delu razvedrilo

Na zavodu za urbanizem so izdelali projekt zazidalnega načrta rekreacijskega centra v Velenju – Vključili vse obstoječe objekte – V novem rekreacijskem centru za vsakogar nekaj – Zazidalni načrt je v razgrnitvi, da bodo vanj vnesli morebitne pripombe

Zavod za urbanizem Velenje je pred kratkim izdelal zazidalni načrt rekreacijskega centra v Velenju. Ta načrt je že obravnaval svet za reševanje urbanistične politike in zavzel do njega pozitivno stališče. Trenutno je ta načrt v razgrnitvi na zavodu za urbanizem, da bodo vanj vnesli morebitne pripombe občanov in delovnih organizacij. O tem sem se pogovarjala s projektantko Tatjano Šmit.

vodile poti v podhodih pod regionalno cesto. Podhod pri obstoječem otroškem igrišču je že dograjen, v Šaleku pa ga predvideva že potrjena zazidava. Z njima bo omogočen varen prehod obiskovalcev v rekreacijski predel. Predlagali so tudi razširitev parkirišča pri Rdeči dvorani in ob cesti proti Herbesteinu.

UPOŠTEVALI PRIPOROČILA

Osnova za predlagano programsko zasnovano so bila predvsem priporočila in predlogi velenjskih delovnih organizacij, telesno kulturne skupnosti, ki so predlagali zagraditev centra z različnimi rekreacijskimi objekti, za kar so jim dali pobudo na seji sveta za urbanistično politiko v decembru lani. Na podlagi teh priporočil, prostorskih možnosti za zagraditev in študij s področja urbane sociologije so tudi izdelali zazidalni načrt. Celotno območje je razdeljeno na predel obstoječega rekreacijskega centra in na predel predvidenega.

NARAVNI PARK

Na novo predvidenem predelu naj bi se gradilo drsališče, ki bi bilo obenem tudi prostor za kegljanje na ledu, za hokej na ledu, kotalkališče v poletnih mesecih in prostor za trening, tekmovalni in ehshibicije z letimi modeli. Drsališče naj bi zgradili na vzpenjajočem terenu ob gozdu. Poleg drsališča sta predvideni dve ograjeni tenis igrišči s steno za trening, igrišče za mali nogomet ali rokomet, dve balinišči in rusko kegljišče ter jezero za čolnarjenje, ki bi bilo privlačno za obiskovalce tako v estetskem kot v zabaviščno – rekreacijskem pogledu. Vzhodno od ceste proti Herbesteinu so predvideli igralni park z različnimi zabaviščnimi objekti kot je mini avtodrom, vrtiljaki in naprave, namenjene predvsem zabavi otrok. Ob glavni peš poti so predvideli manjše objekte, ki bi morali biti enako oblikovani, v katerih bi bile urejene okrepčevalnice s strežnimi platoji na prostem. V več namenskem objektu ob drsališču pa bi bila omogočena ureditev prostorov za delovanje raznih klubov in društev kot na primer društvo modelarjev, raketarski klub, radioamaterski klub, klub drsalcev ter garderobe, biljaterica in okrepčevalnica s sanita-

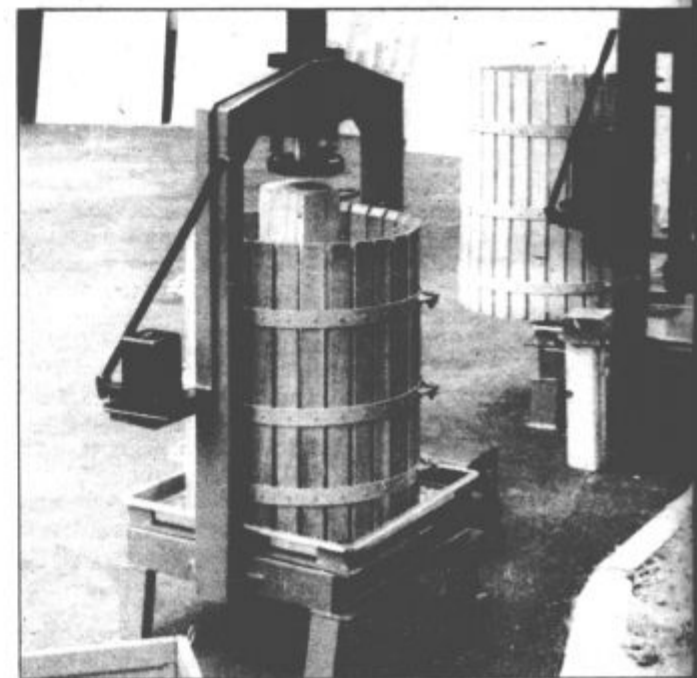
rijami. Med travnatim delom predela novega rekreacijskega centra se razprostira gozd med sosesko Gorica, regionalno cesto Celje – Velenje in obstoječim rekreacijskim centrom. Ta gozd naj bi se uredil v naravni park. V njem naj bi bile sprehajalne poti s počivališči, na vrhu griča pa naj bi uredili razgledno ploščad s stolpom in manjšo okrepčevalnico. Zazidalni načrt vključuje tudi obstoječo trim stezo. Restavracija Herbestein bo v skladu s potrjenim zazidalnim načrtom razširila svojo dejavnost. Ob njej bodo ob robu gozda zgradili tri depandanse, s katerimi bodo povečali zmogljivosti poslovnega turizma.

Območje obstoječega rekreacijskega centra so dopolnili s trim kabinetom, katerega izgradnjo predlaga KOC Velenje. Ta je lociran na sedanem parkirišču ob bazenu. Vse obstoječe objekte namenjene rekreaciji odraslih in otrok je potrebno vzdrževati in polniti s potrebnimi napravami. Območje med Šaleško cesto in objekti rekreacijskega centra pa bodo enotno hortikulturno uredili od predora v Šaleku do Rdeče dvorane.

Z izgradnjo rekreacijskega centra bodo predvidoma pričeli takoj. Najprej bodo uredili drsališča, da bi bilo do zime pripravljeno. Prav bi bilo, da bi pri ureditvi tega centra v Velenju sodelovali prav vsi, saj je zasnovan tako široko, da bo našel v njem prav vsak nekaj zase. Veliko smo že gradili s prostovoljnimi delom, to pa bo spet ena izmed priložnosti, da pokažemo, da želimo živeti v lepem, sodobnem in koristno urejenem okolju.

Del proizvodnega programa Gorenje – Muta

Nov izdelek – stiskalnica Tovarne Gorenje Muta

KAJ BO ZAVZEMAL REKREACIJSKI CENTER?

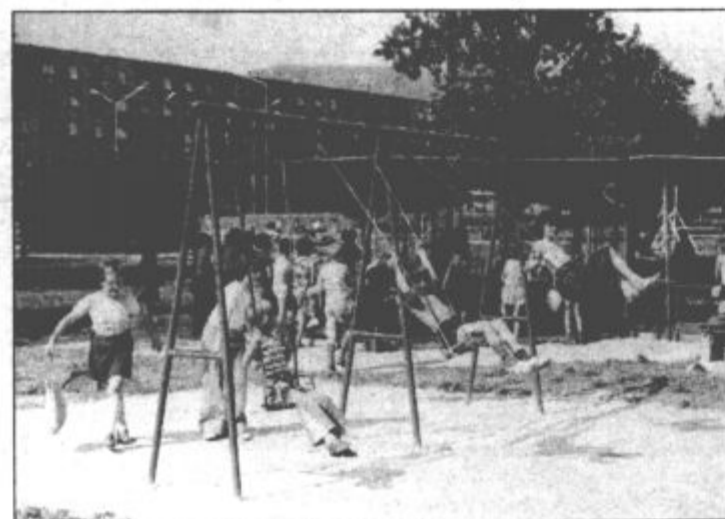
V območje rekreacijskega centra, ki meri 7 hektarov je vključeno avtobusno postajališče, Rdeča dvorana s centralnim parkiriščem, obstoječe otroško igrišče, obstoječa igrišča za odbojko in košarko ter tenis, bazenski objekti, območje restavracije Herbestein in ravnic pod gozdom, ki se spušča do regionalne ceste Velenje – Slovenj Gradec. Rekreacijski center naj bi predstavljala zelena pluća mesta in naj bi bil polnjen s takimi objekti, ki nujno sodijo v okvir celotnega rekreacijskega centra, kjer najdejo prebivalci od najmlajših pa do najstarejših razvedrilo v prostem času. Izhajali so iz zasnove rekreacijskega centra odprtega tipa.

VAREN PRISTOP

Do rekreacijskega centra bo vodila cesta, ki že vodi k restavraciji Herbestein in pa nova cesta, ki se bo odcepila s ceste, ki bo vodila na Gorico. Ta odcep ceste se bo končal s parkiriščem za obstoječo bencinsko črpalko. Sicer pa bo ves promet z motornimi vozili iz tega območja izločen.

Po sredini centra bodo vodile peš poti in bodo povezovale avtobusno postajališče na zahodu s stanovanjsko sosesko Gorica na vzhodu ter območje centra in zazidave Šaleka. Iz centra mesta in Šaleka bodo do sem

v središču pozornosti

Tudi obstoječe otroško igrišče bo vključeno v rekreacijski center

Vzajemna pomoč in sodelovanje

O družbenopolitičnem življenju v Šmartnem ob Paki

Morda ti poletni dnevi niso najbolj primerni za pisanje o družbenopolitični aktivnosti ljudi. Znano je, in večkrat smo se že lahko prepričali o tem, da „mrtva sezona“, kot jo radi imenujemo, traja vse od začetka pa do konca koledarskega poletja. V tem času večina ljudi v kar največji meri meri izprežve svoje delovne in druge obveznosti, da bi si do jeseni nabrali novih moči. Zato skoraj vse organizacije in društva v svojem letnem programu za ta čas napišejo: počitniško mrtvilo. O tem smo že večkrat pisali, saj to ni nikakršna novost, ampak normalen vsakoletni pojav.

Pa kljub temu smo se odločili, napisati nekaj vrstic o družbenopolitičnem življenju prebivalcev krajevne skupnosti Šmartno ob Paki. Znano je, da to zelo skrbijo za živahno tovrstno dejavnost in da je le še malokje v naši občini vaška krajevna skupnost, ki bi se lahko pohvalila s tako raznovrstno dejavnostjo.

O dobrih športnikih, ki jih, kot kaže, tu nikoli ne zmanjka, je bilo prelitega že mnogo črni-

la, zato bomo danes posvetili več pozornosti nekaterim drugim. Morda mimogrede le kratka informacija, da v okviru telovadnega društva Partizan mimo nogometašev in rokometišč, ki so zaradi svojih uspehov ponesli ime Šmartnega po vsej domovini, delujejo tudi smučarji in rekreacijska sekcija, katere člani se ukvarjajo z najrazličnejšimi panogami.

Za oceno družbenopolitičnega utripa v Šmartnem ob Paki smo poprosili Staneta Krevzlja, predsednika krajevne konferenčne SZDL. Povedal nam je tole: „Najkrajše bi našo družbenopolitično dejavnost označili z dvema besedama: zelo razgibana. Dela se na najrazličnejših področjih, osnovna značilnost tega dela pa je izredno močno sodelovanje vseh organizacij in društev ter medsebojna izdatna pomoč. Veliko je že bilo akcij v Šmartnem in veliko jih še bo, ki smo jih pripravili in izvedli skupaj. Zadnji dokaz take povezanosti je solidarnostna akcija na cesti v Veliki vrh, kjer so s svojim delom pomagali člani skoraj vseh organizacij. Podob-

nih akcij bomo pripravili še veliko, saj vidimo, da je pripravljenost ljudi zelo velika. Seveda smo čez poletje malo počivali, toda na jesen bomo spet bolj zagrabili. V načrtu imamo urejanje okolice in posaditev okrasnega gričevja, saj se vključujemo v tekmovalstvo za najlepše urejen kraj. Veliko dela pa bomo imeli tudi z volitvami. Pred nedavnimi smo evidentirali okrog devetdeset možnih kandidatov. Ne vem, delu katerega društva bi bilo potrebno posvetiti največ pozornosti.

Mladi v našem kraju so čedalje bolj aktivni. Mnogi se udeležujejo vseh skupnih akcij pa tudi sami storijo marsikaj. Kmalu bodo v prostorih stare ambulante dobili tudi svoje prostore, tako, da jim bo delo lažje. Poleg njih bodo sobo dobili tudi upokojenci, v prostetnem domu pa taborniki in verjetno folklor. Seveda le začasno, dokler se dom ne bo začel adaptirati. Ko smo že pri folklori je treba omeniti velik razcvet njihove skupine, ki je še zelo mlada, zato pa toliko bolj delovna. Pred kratkim so se

vrnili iz Gornje Radgone z svojimi prvimi nagrad. Delujejo v okviru Prosvetnega društva, ima se celo vrsto drugih skupin, dramsko, pevsko, narodnozabavni ansambel Srnica slika amaterje in še kaj. Ravno slika je prav tako čedalje v zlasti najmlajših, zato bomo tudi za njih skušali dobiti prostor. Ne moremo tudi mimo lovskih članov Ljudske tehnične Na jesen bodo spet pripravili tečaj za voznike motornih vozil, poleg tega pa pridno delajo tudi modelarji, kino amaterji in dirkači na motorjih s prikolico, ki jih je kar pet in o katerih bomo še veliko slišali.“

Verjetno bi v tem našemu zapisu morali omeniti še katero društvo ali organizacijo. Toda to je bila le kratka, lahka bi skoraj rekli površna ocena družbenopolitičnega življenja v Šmartnem ob Paki. O marsikateri organizaciji smo že pisali o marsikateri še bomo. Če pa ne, v jeseni ali pozimi, ko bo njihovo delo spet polno začelo.

J. KRAJČIČ

Ob dnevu slovenskih sodnikov

Letos poteka 33 let od kar je septembra 1944 predsedstvo OS izdalo „Odlok o začasnih sodiščih narodnih sodišč in o rednih sodiščih“. Ta odlok dejansko pomenil uzakonitev temeljnih načel organizacije in delovanja rednih civilnih sodišč v Sloveniji. Društvo slovenskih sodnikov je zato opravičeno, da je 3. september za svoj praznik in za dan slovenskih sodnikov.

Ker so bili revolucionarni tečaji današnjega sodstva tako splošno postavljeni v času Narodno-osvobodilne vojne je jasno, da ob prazniku povemo več o nastanku in razvoju revolucionarnega sodstva naše države. Ljudsko sodstvo je nastajalo in se razvijalo predvsem z narodno-osvobodilnim gibanjem in kot njen glavni del v okviru vsakokratnih oblasti s stalnim stremljenjem da namesto začasnih,

lahko bi rekli primitivnih oblik sojenja, preide na redna, stalna sodišča.

Razvoj je tako šel od začetkov izrednega in partizanskega sodstva preko obdobja organiziranega vojaškega sodstva (kar je bilo za takratne vojne razmere razumljivo in potrebno) do obdobja organiziranja rednega (civilnega) sodstva.

Začetek izrednega partizanskega sodstva zasledimo v času od 16.9.1941 do 3.8.1943. Na III. plenumu Osvobodilne fronte je namreč bil dne 16.9.1941 sprejet Odlok SNOO o zaščiti slovenskega naroda in njegovega gibanja za osvoboditev in združitve. Ta odlok prvič govori o organiziranju sodišč. Odlok opisuje, da je predpis naperjen proti narodnim izdajalcem in je njegov namen, da prepreči samovoljo. Pri tem našteva najbolj tipična dejanja izdajstva ter za ista predpisuje smrtno kazen.

V odloku je zapisano, da so kazni izrekli „posebna tajna sodišča OF“. Taka izredna tajna sodišča pa so delovala predvsem v Ljubljani in to v prvih letih okupacije, tedaj v času, ko še nismo imeli osvobodene ozemlja in ni bilo možno misliti na organizacijo rednih sodišč. Kakor hitro pa so se razmere spremenile in dopuščale možnost uvedbe rednega sodstva, je prišlo do „reorganizacije“ v takratnem sodstvu. Ko smo dobili prvo osvobodeno ozemlje na Dolenjskem in Notranjskem spomladi in poleti 1942 se je vodstvo osvobodilnega gibanja preselilo iz Ljubljane v Suho krajino.

Ko je bil ustanovljen slovenski narodno - osvobodilni svet (SNOS), kot vrhovni upravni organ, je ta že imel v svojem okviru tudi posebno „poverjenišvo za sodstvo“. To poverjenišvo je začelo ustanavljati redna civilna sodišča, namesto prejšnjih tajnih sodišč. Ko pa so Italijani konec julija 1942 začeli ofenzivo, je proces ustanavljanja teh sodišč bil sicer začasno prekinjen, a se je v tem času začel razvoj tkzv. partizanskega vojaškega kazenskega sodstva. Ker pa takrat še ni bilo nobenih pisanih predpisov, o partizanskih sodiščih in o sojenju so ta sodišča uporabljala „Partizanski zakon“, katerega so sestavili člani Glavnega poveljstva slovenskih čet dr. Aleš Bebler, Franc Leskovšek in Stane Žager, in to v sredi julija 1941.

Ko je Glavni štab NOV in POS dne 5.8.1943 sprejel „Odlok o postavitvi brigadnih in odrednih vojaških sodišč“ in tudi pravilnik o delu teh sodišč, pa že lahko govorimo o obdobju organiziranega vojaškega sodstva. Bistvenega pomena za utrditev tega sodstva je bilo zlasti dejstvo, da je po kapitulaciji Italije prišlo mnogo pravnikov, predvsem iz vrst aktivistov OF, neposredno v partizanske enote. Tako so ti pravniki skrbeli, da je sodni postopek tudi formalno pravno tekkel po ustaljenih načelih rednega sodstva. Za vse to obdobje, v pogledu kaznovalne politike, značilna vse večja humanizacija. Lahko rečemo, da je razvoj vojaškega kazenskega sodstva na Slovenskem že bil utrjen, ko je v septembru 1944 bila tudi na Slovenskem ozemlju uveljavljena Uredba Vrhovnega štaba NOV in POJ O vojaških sodiščih in ko je bila tako vpeljana enotna organizacija vojaškega sodišča za vso državo.

Tretje obdobje v razvoju revolucionarnega sodstva v Sloveniji pa se je začelo, ko je predsedstvo SNOS dne 3.9.1944 sprejelo že omenjeni predpis o ureditvi narodnih sodišč in narodnih sodnikov. V tem predpisu so bila uveljavljena načela ljudskodemokratskega sodstva, ki so bila sprejeta v poznejše ustave in zakone o sodiščih in za katere lahko rečemo, da veljajo še danes.

E. C.

Potrjen predlog načrta za leto 1978

Vrednost proizvodnje tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje naj bi znašala prihodnje leto najmanj 6 milijard 120 milijonov dinarjev - Kar najbolj izkoristiti obstoječe proizvodne zmogljivosti.

Delavski svet tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje je na zadnjem zasedanju potrdil predlog gospodarskega načrta za leto 1978. Predlog so delegati delavskega sveta poslali v razpravo in potrditev v vse temeljne organizacije združenega dela.

Ena poglobljenih nalog, ki izhajajo iz predloga gospodarskega načrta za prihodnje leto pa je, da mora tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje izdelati leta 1978, v primerjavi z letošnjim letom, za skoraj polovico več izdelkov. Vrednost proizvodnje naj bi znašala okrog 6 milijard 120 milijonov dinarjev.

V prihodnjem letu naj bi najvišjo vrednost proizvodnje, polizdelkov in storitev dosegla tozd Pralna tehnika, sledila pa bi tozd Elektronika in Številniki. V tozdu Elektronika, na primer načrtujejo med drugimi tudi začetek proizvodnje glasbenih centrov iz programa zabavne elektronike. V prav vseh tozdh pa želijo v prihodnjem letu kar najbolj izkoristiti proizvodne zmogljivosti.

Lz prakse družbenega pravobranilca

V kakšni sestavi odločajo disciplinske komisije v organizacijah združenega dela

Na zahtevo delavskega sveta, poslovnega organa, organa delavske kontrole, družbenega pravobranilca samoupravljanja, sindikata ali pristojnega organa skupščine občine začne postopek disciplinske komisije (čl. 202 Zakona o združenem delu).

Vsakokrat, ko je delavec klican na odgovornost določi predsednik disciplinske komisije sestavo komisije pri tem pa mora paziti, da je v sestavi komisije obvezno po en član komisije iz sredine iz liste zbora združenega dela skupščine občine. Torej disciplinska komisija zaseda in odloča v senatu (navadno trije člani) medtem, ko sama komisija ima več članov odvisno od števila delov organizacije združenega dela, za katere je izvoljena, no in iz števila teh članov določa predsednik komisije senate, ki obravnavajo posamezne primere kršitve delovne obveznosti.

DRUŽBENI PRAVOBRANILEC SAMOUPRAVLJANJA VELENJE

Še o nalogah iz predvolilne aktivnosti

V prejšnji številki „Našega časa“ sem opozoril na nekatere skupne naloge iz predvolilne aktivnosti. V današnjem članku pa želim opozoriti na tiste naloge iz volilne zakonodaje in splošnega programa predvolilne aktivnosti, na katere se običajno spomnimo šele v fazi kandidacijskih postopkov in ki so posledica površnih priprav na volitve.

Na nivoju vsake večje TOZD ali delovne organizacije, enako pa tudi v vsaki krajevni skupnosti morajo družbeno-politične organizacije sprejeti svoj program predvolilne dejavnosti. V tem programu je potrebno (v skladu z občinskim programom) časovno opredeliti izvajanje posameznih nalog predvolilne in volilne aktivnosti ter določiti odgovorne nosilce nalog. Program bi moral izdelati koordinacijski odbor za volitve, ki naj bi bil praviloma organiziran v vsaki TOZD, obravnavan in sprejet pa mora biti na osnovni organizaciji sindikata oz. KK SZDL v krajevni skupnosti. Ti dve družbenopolitični organizaciji sta tudi nosilki vseh priprav na volitve.

Celotna predvolilna aktivnost mora biti tesno povezana s stalnimi kadrovskimi pripravami. Stalne kadrovske priprave pa zahtevajo sprotno spremljanje družbenopolitične aktivnosti posameznikov, njihovo razumevanje samoupravnih procesov in družbene stvarnosti, kar bi moralo biti osnova za evidentiranje možnih kandidatov za delegate in njihovo kandidiranje za pomembne delegatske funkcije.

Ker oblikujemo delegacije za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti v vseh temeljnih samoupravnih skupnostih (izjema so le TOZD z manj kot 30 delavci, kar pomeni, da delegacijo sestavljajo vsi delavci, ki so v takšnih TOZD v rednem delovnem razmerju), velja opozoriti še na eno podrobnost. Delegacije namreč tvorijo tudi delovni ljudje, ki trajno delajo v delu TOZD (poslovna enota oz. obrat), ki ni na območju občine, v kateri je sedež TOZD in presega število 30 zaposlenih. Takšni primeri so tudi v naši občini.

To, na videz nepomembno vprašanje sem postavil predvsem za to, ker so v teh obratih oz. delovnih enotah delavci čestoma odrezani od

enotne akcije predvolilne aktivnosti v matični TOZD oziroma delovni organizaciji. Na to nas opozarja tudi dejstvo, da v nobenem od takšnih obratov oziroma poslovnih enot še niso začeli z evidentiranjem možnih kandidatov za svoje delegate.

Zelo pomembno je, da že sam postopek evidentiranja možnih kandidatov za delegate zastavimo tako, da bomo z evidentiranjem zagotovili sestavo takšne kandidatne liste in seveda tudi delegacije, da bodo v njej zastopani delegati iz vseh delov delovnega procesa v TOZD oziroma iz vseh delov KS na terenu. Prav pri tem vprašanju, ki ga ustava postavlja kot bistvenega, pa čestokrat nismo dovolj pozorni. Temu vprašanju se seveda najlažje ognemo, če evidentiranje izpeljemo preko vseh samoupravnih delovnih skupin.

Precej je tudi vprašanj, kdo je lahko evidentiran kot možni kandidat za delegata, glede na starost. Tu velja opozoriti na tri določila, vzeta iz zakona o volitvah in sicer:

- v krajevni skupnosti so lahko delegati le delovni ljudje in občani, ki so dopolnili 18. leto starosti;
- v gospodarstvu lahko tvorijo delegacijo tudi tisti delovni ljudje, ki še niso dopolnili 18. leta starosti in so v rednem delovnem razmerju, s to omejitvijo, da ne morejo biti delegirani na sejo skupščine;
- za delegacije delovnih ljudi - kmetov, ki oblikujejo svojo delegacijo za delegiranje delegatov v zbor združenega dela pa velja določilo, da je lahko član delegacije vsak aktivni kmečki proizvajalec star nad 15 let.

Precej je tudi prepiranja o tem, koga lahko evidentiramo kot možnega kandidata z oziroma na delovno mesto, ki ga zaseda. Čestoma naletimo na ugovore, češ, da nekdo ne more biti delegat, ker dela na vodilnem delovnem mestu, ob tem pa nam niti ni jasno, koliko in katera vodilna delovna mesta imamo v svoji organizaciji združenega dela. Člani delegacije ne morejo biti individualni poslovodni organi ali člani kolegijskega poslovnega organa, ki so odgovorni delavskemu svetu in v določenih primerih delavci, ki samostojno opravljajo druge, s statutom in zakonom določene, vodilne funkcije. Seveda to določilo ne velja za evidentiranje v krajevni skupnosti, kjer je možno kot kandidata evidentirati tudi vse individualne poslovne organe iz organizacij združenega dela.

TONE SELIGA

Povedali so nam

Todor Dimitrovič šef servisne službe v tozdu Servis in maloprodaja delovne organizacije Gorenje - Promet.

ravljali prakso. Tako bi se dijaki srednjih šol že med šolanjem seznanjali z našim delom. Razumljivo pa je, da bo treba centra ustrezno opremiti.

Izobraževanju in usposabljanju delavcev, zaposlenih v našem tozdu, bomo v prihodnje namenili še večjo pozornost kot smo jo doslej. Na leto zaposlimo okrog 200 delavcev - serviserjev. Računamo, da bi v Velenju organizirali center, v katerem bi izobraževali in usposabljali prav vse naše serviserje, saj je delo industrijskega serviserja na terenu resnično zahtevno. Prepričan sem, da bi bilo delo serviserjev ob uveljavitvi omenjene novosti v sistem njihovega izobraževanja in usposabljanja zagotovo še boljše.

„V tozdu servis in maloprodaja delovne organizacije Gorenje - Promet si prizadevamo, da bi servisne centre Gorenje, ki so širom po Jugoslaviji usposobili tako, da bi lahko mladi v njih op-

Predaval mi je tovariš Tito

Karl Seme

V zadnji številki Našega časa je bila objavljena kratka vest o tem, da je Medobčinski svet ZKS v Celju priredil svečan sprejem za Karla Semeta prvega slušatelja politične šole v Kumrovci s področja celjske regije. Danes bomo skušali Karla Semeta predstaviti nekoliko podrobneje. Našli smo ga na njegovem delovnem mestu sekretarja samoupravnih organov v Rudarskem šolskem centru in se pogovarjali z njim o njegovem življenju, o delu, o letu, ki ga kot slušatelj politične šole ZKS „Josip Broz Tito“ preživel v Kumrovci in ki se ga zelo rad spominja. V Velenje je prišel iz Breznega pri Laškem pred približno štirinajstimi leti. Izučil se je za strojnega rudarja in 1po vrnitvi s služenja

vojaškega roka končal tudi strojno delovodsko šolo. Od vsega začetka je zaposlen na Rudarskem šolskem centru. Karla Semeta prav gotovo mnogi poznajo tudi kot vnetega kulturnega delavca. Polnih dvajset let je bil član amaterskega gledališča v Velenju in med drugim tudi predsednik Zveze kulturno prosvetnih organizacij velenjske občine. Zaradi njegove vsestranske družbeno politične aktivnosti so ga kot prvega kandidata s celjske regije predlagali za slušatelja politične šole v Kumrovci. Sprejeli so ga in pred kratkim je šolanje uspešno končal. O vtisih, ki jih je prinesel iz Kumrovca je povedal:

„Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, kako sem bil počaščen s sprejemom v to šolo. Lahko bi rekel, da sem v Kumrovcu živel v državi v malem. Stodvajset nas je bilo iz cele Jugoslavije. Odlično smo se razumeli, tako da je bilo to tudi šola bratstva in enotnosti. Z nekaterimi še danes vzdržujemo redne stike, prijateljske ter poslovne in jih bomo gojili tudi naprej. Bilo je precej naporno, saj smo imeli na

dan tudi do deset ur predavanja, nato pa še učenje. Poleg skupnih predavanj smo delali še v grupah po šest slušateljev, kjer smo se v medsebojnih pogovorih in razpravah naučili marsikaj. Sprva mi je delal težave jezik, toda kmalu sem se navadil študirati v srbohrvaščini. Predavanja s štirih tematskih področij so nam izvajali mnogi znani jugoslovanski politiki, znanstveniki in revolucionarji. Enkratno in nepozabno doživetje pa je vsekakor bilo predavanje tovariša Tita. To so bili trenutki, ki jih ne bom nikoli pozabil in si jih vsak mlad komunist želi doživeti. Poslušati predavanja iz ust takega revolucionarja je največ, kar sem lahko doživel in se zaradi tega čutim nad vse srečnega.“

Karl Seme je v času šolanja prihajal k družini v Velenje le enkrat na mesec, saj je dela v Kumrovcu bilo več kot dovolj. Sprva je bilo težko, toda vztrajal je in danes pravi, da mu ni žal. Udeleženci politične šole so med bivanjem v Kumrovcu obiskali tudi mnoge kraje, kjer so se med narodnoosvobodilnim bojem odvijali

pomembni dogodki. Ob teh priložnostih so se pogovarjali z nekaterimi borci in tudi to je za njih bila velika šola. Obveznost vsakega slušatelja je bila, da je poleg sprotnega preverjanja znanja ob koncu uspešno opravil tudi zagovor pismene naloge, ki jo je sam pripravil. Naloga Karla Semeta nosi naslov Vloga Zveze komunistov pri preobrazbi vzgoje in izobraževanja.

Naš razgovor je Karl Seme zaključil z besedami: „Moja želja je, da bi kmalu še kdo iz našega področja končal to šolo, ki človeku resnično veliko da in mu odpre pogled na dogajanja v svetu. Vse tisto, kar sem se naučil tam, sedaj na delovnem mestu spet ponavljam s tem, ko to znanje skušam kar najbolje uporabiti v praksi. Upam, da mi bo izdatno pomagalo v spoznavanju celotnega družbeno političnega dogajanja. Zato bi se rad zahvalil CK ZKS, občinskemu komiteju ZKS in še posebej Rudarskemu šolskemu centru tozd Rudarski praktični pouk, ki so mi omogočili, da sem se vpisal na to šolo in jo uspešno končal.“

J. KRAJNC

Največ dela s cestami

Krajane Podkrajja in Kavč pestijo predvsem komunalni problemi

Pisali smo že o razumljivosti tega, da se ob naših poletnih obiskih v krajevnih skupnostih naše občine pogovarjamo največ o komunalni. Večina teh skupnosti leži na takih področjih, ki jih je težko na hitro tako komunalno urediti, da bi ti problemi bili zbrisani z dnevnega reda. Zato se krajani marsikje ubadajo predvsem z reševanjem teh vprašanj, ki jih je za normalne življenjske pogoje nujno potrebno urediti.

Ko smo se pred dnevi pogovarjali z novim predsednikom sveta krajevne skupnosti Podkraj-Kavče Zdravkom Tanjšekom se je pogovor največ vrtel prav o tovrstnih problemih, ki pestijo krajevno skupnost. „Največji problem je rešitev osnovnih komunalnih pogojev, ki jih je tudi na podeželju nujno potrebno urediti. Letošnje največje delo iz našega delovnega načrta je razširitev in utrditvev 1800 metrov dolge ceste, ki

predstavlja povezavo z naseljem Roprče. Ta cesta je neasfaltirana, tako kot večina cest na našem področju, ki terjajo neprestano skrbno vzdrževanje. Sredstev za to pa je premalo. Še vedno nismo rešili vprašanje vzdrževanja ceste pokopališče-Podkraj, ki je sicer asfaltirana, toda kljub temu zahteva veliko dela, zlasti pozimi, ko jo je treba pluziti. Upamo, da bo samoupravna interesna skupnost za komunalno prevzela vzdrževanje te ceste v svojo skrb. Prav tako se bomo že letos pričeli pripravljati na asfaltiranje ceste, ki nas povezuje z Ložnico,“ je povedal Zdravko Tanjšek.

Krajevna skupnost Podkraj-Kavče je po površini precej velika, saj zajema poleg naselij Podkraj in Kavče tudi Tajno in Roprče. Še vedno pa nimajo urejenega urbanističnega načrta za celotno področje. Urbani-

stično sta obdelani le dve coni, kar povzroča krajanom različne komunalne pogoje. Pričakujejo, da bo kmalu rešeno tudi to vprašanje, predvsem zaradi kanalizacije, ki bi zajezila drsenje plazov na hribovitih področjih Podkrajja in Kavč.

Precej težav imajo tudi s prostori krajevne skupnosti, o čemer je Zdravko Tanjšek dejal: „Svoje prostore imamo v „Majorjevi vili“, ki pa se ne vzdržujejo, ker za njih ne plačujemo najemnine. Lastnik te hiše in zemljišča okrog nje je Komunalno obrtni center Velenje. Sedaj se dogovarjamo s stanovanjskim podjetjem Dom, da bi vzdrževali to hišo, mi pa bi plačevali najemnino. V teh prostorih so tudi razne proslave in podobno, ki jih pripravljajo v glavnem mladi. Sicer pa skušamo vse probleme reševati skupno z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami. Tako

bomo morali čimprej urediti statut, ki ga naša krajevna skupnost še sedaj nima in brez katerega ne moremo več delati. Pri našem delu občutimo eno slabost. Vse premalo nas je namreč, ki vse te stvari skušamo po

Zdravko Tanjšek

najboljših močeh urediti. Zato vse delo opravlja le peščica in ga je seveda mnogo več. Zgodi se celo, da niti na sestankih sveta krajevne skupnosti nismo sklepčni. Stvari, ki jih je treba sproti obravnavati pa je vedno dovolj. Ravno sedaj smo organizirali odvoz smeti, ki predstavlja enega izmed načinov za ohranitev zdravega okolja. Upam, da bomo vsaj najosnovnejše komunalne pogoje uspeli kmalu urediti in tako kronati naša prizadevanja.“

J. KRAJNC

Tudi v Metlečah želijo asfalt

Stanovalci blokov Tovarne usnja Šoštanj v Metlečah bi radi asfaltirali priključka na cesto Šoštanj - Topolšica in dvorišče - Potrebujemo okrog 200 tisoč dinarjev - Kako do denarja?

Pretekli teden so se sešli na sestanek stanovalci blokov v Metlečah. Na sestanku, ki so ga imeli kar na dvorišču, so se ude-

V teh blokih stanujejo delavci, ki so bili ali pa so se zaposleni v tovarni usnja Šoštanj, ki je te bloke tudi zgradila pred štiriindvajsetimi leti. Seveda takrat nihče ni razmišljal o asfaltu. No, časi se spreminjajo in zaradi avtomobilov, ki jih je na dan pred bloki tudi po trideset, se dviga prah v stanovanja.

Poleg tega morajo vsake toliko časa kupovati gramoz oziroma pesek ki ga nenehno odnaša dež. Zato so se obrnili na Tovarno usnja Šoštanj, da bi omogočila, če ne v celoti pa vsaj delno, asfaltiranje ceste, pa tudi na krajevno skupnost, ki pa kot smo slišali letos nima denarja za ta namen in na samoupravno komunalno interesno skupnost ter stanovanjsko podjetje.

Navzoči predstavniki sami seveda niso mogli obljubiti stanovalcem denarja. Stanovalci so prepričani, da jim bo vendarle uspelo dobiti denar potreben za

asfaltiranje, kajti kot so dejali, niso sami krivi, če pred štiriindvajsetimi leti, ko so bloke gradili, nihče ni razmišljal o asfaltni prevleki.

Dom za varstvo odraslih deluje že leto dni

Zivljenje v domu ostarelih se je normaliziralo - Varovanci zadovoljni

Prvi varovanec doma ostarelih, Ignac Sajdl

Dom za varstvo ostarelih deluje že leto dni. V tem letu se ta delovna organizacija še ustanavlja, pripravljajo samoupravne akte, lahko pa rečejo tudi, da se je življenje v domu že normaliziralo. Od začetka avgusta lanskega leta do sedaj so v dom prejeli 107 varovancev, nekateri so premeštrili zaradi bolezni v druge zavode, nekateri pa so prišli v dom samo na zimovanje, tako, da je dom trenutno zaseden do treh četrtin. Vendar pa meni direktorica Marija Lešnikova, da bo dom sodeč po prošnjah, ki jih je precej, v nekaj mesecih poln in bo slej ko prej potrebno razmišljati o razširitvi kapacitet. Vedno več je namreč takih, ki želijo svojo jesen življenja preživeti v takšnih domovih.

Malo smo poklepetali tudi s prvim varovancem, ki je prišel v dom v začetku avgusta lanskega leta. Sedemdesetletni Ignac Sajdl se v domu dobro počuti. Pred prihodom v velenjski dom je bil v številnih domovih in pravi, da je bilo povsod še kar dobro, najbolj pa mu ugaja v Velenju. Tu je tudi blizu doma. Včasih je bil namreč doma v Šoštanju, kjer je delal kot lesni manipulant. Žena mu je že pred leti umrla, hčerka, ki živi v Mariboru zanj ne more skrbeti, zato se je tudi odločil za domsko življenje. Pravi, da ga pogosto obiščejo in to je dovolj. V domu je dobro poskrbljeno tudi za družabno življenje. Doslej so namreč imeli že več kot 12 prireditev, sicer pa imajo v domu kar 6 televizorjev, radijske sprejemnike, malo poklepetajo in se spominjajo starih časov in tako jim čas hitro mine.

M. T.

Niso osamljeni

Krajani Velikega vrha od julija naprej gradijo dva krat na teden udarniško cesto skozi Hudi potok - Pomagajo jim tudi drugi prebivalci krajevne skupnosti - V petek je bila prva večja solidarnostna akcija - Z izgradnjo te ceste bodo skrajšali razdaljo Smartno ob Paki - Velenje za 5 kilometrov

Vaščani Velikega vrha v krajevni skupnosti Smartno ob Paki so bili dolga leta brez prave cestne povezave v dolino. Zato so se pred leti odločili, da bodo modernizirali cesto Veliki vrh proti Pesju in Veliki vrh Smartno ob Paki. Pred štirimi leti so se lotili del na odseku med Velikim vrhom in Pesjem, te dni pa izredno živahno na odseku v Hudem potoku. Že od julija naprej se dvakrat na teden zberejo v Hudem potoku in z udarniškim delom uresničujejo njihovo dolgoletno željo. Najbolj vnet za izgradnjo ceste je Stane Dobnik iz Velikega vrha, ki ima tudi največ zasluga, da bodo krajani tega območja dobili primeren dostop do svojih domačij oziroma da bo pot za vse delavce, ki hodijo na delo v Rudnik (teh je največ) oziroma v druge delovne organizacije veliko lažja in tudi krajša.

„Naš kraj je bil dolga leta odrezan od sveta,“ je dejal Stane Dobnik v petek, ko smo obiskali Hudi potok. „Cesta, ki je vodila skozi Hudi potok je bila zelo slaba, saj jo je hudournik nenehno uničeval. Za težja vozila je bila skorajda neprevozna in so se lahko rudarji in drugi vozili na delo le z mopedi. Pred štirimi leti smo sklenili, da si bomo najprej uredili cestno povezavo s Pesjem. Potem ko so krajani Podgorja asfaltirali pol kilometra ceste od pokopališča naprej, smo mi položili asfalt na naslednjem kilometru ceste. Nato smo asfaltirali še 1,3 kilometra ceste do Velikega vrha vmes pa je ostalo še kilometre neasfaltirane makadamske ceste. Letošnje poletje smo se z veliko zagnanostjo lotili urejevanja cestne povezave s Smartnim ob Paki v dolžini dveh kilometrov. Ta del ceste bomo spomladi asfaltirali.“

Gradnja dva kilometra dolgega cestnega odseka skozi Hudi potok je izredno težka, saj je teren skalnat in so si morali krajani pomagati tudi z odstranjevanjem skal. Vendar so kljub velikemu naporu sklenili, da bodo vsa dela na cesti razen položitev asfalta opravili udarniško tako kot je dejal Stane Dobnik privarčevali najmanj 5 starih milijonov, prav toliko pa jih bo stala asfaltna prevleka. Tako že od julija prihajajo vsak teden dvakrat na udarniško delo v Hudi potok in to vedno med 25 in 30 krajanov, pri delu pa niso osamljeni, pomagajo jim tudi drugi prebivalci krajevne skupnosti. Prav pretekli petek so organizirali prvo večjo množično akcijo, katere se je udeležilo nad 60 krajanov.

Stane Krevzel, predsednik krajevne konference socialistične zveze delovnega ljudstva, je ob tem dejal: „Ljudje na Velikem vrhu si resnično zaslužijo boljšo cesto. Sklicali smo politični aktivni naše krajevne skupnosti, na katerem smo sklenili, da bomo vsi solidarnostno v obliki udarniškega dela pomagali Velikemu vrhu. Mladina, športniki, predstavniki vseh organizacij in društva so z veseljem sprejeli to pobudo, ki se že danes uresničuje. Čeprav je sedaj največ opravil pri pospravljanju hmelja, se je danes kljub temu okrog 40 v glavnem mladih odzvalo solidarnostni akciji.“

Janez Dvornik, predsednik mladih v Smartnem ob Paki: „Mladinci smo z veliko zavzetostjo sprejeli pobudo, da bi solidarnostno pomagali vaščanom Velikega vrha pri gradnji partizanske ceste. Ljudje tega zaselka resnično potrebujejo boljšo cestno povezavo, saj je bila sedanja cesta v izredno slabem stanju, leta in leta jo je nažiral in uničeval hudournik, tako da je bilo vsakršno popravilo zaman. Trajalo je le do naslednjega dežja.“

Petkova solidarnostna akcija mladih in drugih krajanov iz Smartnega ob Paki pa ne bo edina. Obljubili so, da bodo tudi v prihodnje pomagali vaščanom Velikega vrha pri gradnji ceste skozi Hudi Potok.

Petkove solidarnostne akcije se je udeležilo okrog 60 krajanov

ležili poleg vseh članov hišnega sveta tudi predstavniki krajevne skupnosti, Doma Velenje in tovarne usnja Šoštanj. Povabili pa so tudi nas. Sestanek je imel samo eno točko: Kje dobiti denar za asfaltiranje ceste k blokom in dvorišču. Skupna površina, ki bi jo radi asfaltirali, znaša 1200 kvadratnih metrov, za to pa bi potrebovali okrog 200 tisoč dinarjev.

Stanovalci so imeli sestanek kar na dvorišču

Dež, veter, volja...

Planinsko društvo Velenje organizira vsak mesec izlet v gorske predele. Za nami je dvanajsti v tem letu in tretji najtežji vzpon. Že nekaj let zapored, sredi zime požene planinsko kri po kosteh kot začetni izlet v vsako sezono, februarjski planinski partizanski pohod na Stolj. Vzpon na Jalovec minul mesec je bil prav tako glede na udeležbo zahteven in nazadnje 20. - 21. 8. v razmerah kot so bile - dolg Škrlatic.

Dežne kaplje so nas pozdravile v zgodnjih jutranjih urah, ko so drsele po šipah avtobusa, tam proti Goranjski. Zauzavali smo se za kratek čas v Kranjski gori, za minus in plus. Dalje po gorski cesti na Vrščič (1611 m), kjer smo bili okoli pol osmih. Po zajtrku smo šli za čas povedrili v polnozasedeni Tičarjevi koči. S slabim vremenom je prenehalo. 65 udeležencev se je podalo na pot. Vodja Premelj Gvido in tajnik PD Velenje sta nas že v avtobusu pozdravila ter obvestila o zahtevni poti, o morebitnih spremembah v slučaju slabega vremena, na kar se moramo prilagoditi in biti čim bolj disciplinirani.

Do ovinka na robu 1724 m smo hodili skupaj, tu smo se „cepili“, eni po lažji poti direktno do Pogačnikovega doma na Kriških podih (2052 m), drugi po daljši zahtevnejši strani čez vrhove Prisojnika, Razorja in dalje sestop do istega doma, kjer prenočimo.

Sama sem bila v drugi skupini. Nadaljevali smo pot po južnem pobočju Prisojnika do Mlinarice in nato po zahodnem ostenju Razorja do Skrbine Preval (2349 m), od koder je na vrh „Kralja Kriških padov“ Razor (2601 m) v lepem vremenu še pol ure hoje. Bogato so razčlenjene stene, silovito strme in visoke. V njih je cel svet stebrov, prepado, polomov in razov, med njimi so skrite divje nedostopne globeli, pošastno gladke plati, skrite krnice in na daleč razpredeni, v veličastnih kombinacijah prepletajočih gred in gredic. Če se pripelješ do Erjavčeve kočice, čutiš kako vrhovi, predvsem pa sam Prisojnik pritiska na okolico s svojo razsežnostjo, togostjo in težo. Človek je ob tem vtisu skoraj brez moči in oko nehote išče kako poživljajočo nadobnost. Ponudi se ob slapu, ki se meče iz sredine njegovih težko okovanih skalnih prsi, ali celo ob Prisojnikovem oknu, skozi katero se polno obljub smehlja sinje trentarsko nebo.

Takrat je bilo tod okoli drugače. Podoba je kazala, kako divje, ostre so lahko gore. Pot je bila naporna, podvojena. Višina in slabo, deževno vreme. Težki, ponavljajoči koraki, dežne kaplje ostre in močne, tu in tam blatne travne blazine, zraven pa hudomušen veter. Ne znam presoditi koliko stopinj C je bilo! Po vrhovih kot je Prisojnik in Razor so nam zrasle snežne brke, roke so bile otečene, okorne. Rokavice trde od mraza, mokri smo bili do kože. S težavo smo se oprijemali skal, vrvi, klinov. Kamenje je bilo krušljivo. Strmeli smo za tem, da čimprej pridemo do kakšnega zakurjenega, toplega kotička. Z vedno gostejšo meglo se je bližala tudi noč. Kako srečni smo, ko vidimo, da smo na pravi poti, da so z nami še rdeči beli okrogli merkacijski znaki in zatem naenkrat nič; znak, daleč okoli velik plaz snega, naprej že megla. Koliko časa se ob tem zgubi?

Koraki že povsem omahljivi, težki. Spanec nas daje, temno povsem. Da o kakšnem prigrizku nismo pomislili, saj je bilo kot iz skafa. Čeprav smo luč na Pogačnikovem domu že videli, smo imeli občutek zadnjih korakov dolgih še in še.

V koči smo, v eni najprikopnejših koč v naših planinah, ki stoji visoko nad slovito alpsko dolino trento in je obdana z mogočnimi ostenji vrhov kot so Razor, Križ, Stenar, Bovški Gamsovec in Pihavec. Koča zasedena, vse polno premočenih, utrujenih planinskih bitij iz vse širin Slovenije. Našli smo še nekaj malega za nas. Preoblekli smo se. Kar je bilo še suhega v nahrbtniku je bilo to perilo v plastičnih vrečkah. Čaj z okrepčilom se je prilgel, kot še nikoli. Prav tako tudi spanje.

Nedelja, 21. avgust: Zgodaj zjutraj, ko smo z radovednostjo hodili s kočice, kot opazovalci vremena - se nam je približala Trenta, da bi jo zgrabil z roko. Tudi Razor je bil bližje kot sinoči. Tu v okolici so Kriška jezera, ko jih zagledaš, onemiš. Kakšna resnoba! Kako sama so, kako zapuščena! Tri majhna temna modra jezera, tu v okrožju Splevt in v Kriških podih pod Razorejem - ali drugače rečeno, najvišje ležeča jezera v naših planinah. Videti je kot, da jih je tu nekdo pozabil, saj so povsem drugačna od triglavskih.

Nebo se je spreminjalo, k grdemu je kazalo. Na razmere, ki so bile za nami, ni bilo moč izvršiti ture po programu, ki smo ga udeleženci prejeli že ob prijavi v društveni pisarni v Velenju: Vzpon na tretji najvišji vrh Jugoslavije na Škrlatic (2738 m). Planinsko društvo Velenje, ga je tokrat uvrstilo v program že v tretje, tudi tokrat s poraženostjo. Vsekakor je to lepše, kot se vračati v dolino s slabo voljo, morda celo s kakšno nesrečo?

Ni bilo druge izbire kot se po najkrajši poti vrniti v dolino vrat do Aljaževega doma. Ta je trenutno zaradi gradbenih del zaprt pa smo se pridružili še drugim ob čaju ali celo enolončnici v zaslonu urejenih prostorih nekdanje Šlajmerjeve vile, kjer smo ob dvanajstih sedli v naš Izletnikov avtobus. Končno smo bili res na toplem, ko smo bili doma.

„Ne želim, da nas tako vreme tokrat odbija od planinstva, od gora. Bolje, da smo poraženi mi, kot gora. Morda bo drugič lepše! Zadovoljni smo, da se je dvodnevni izlet končal brez večjih težav, čeprav je med udeleženci bilo nekaj starejših nad šestdeset let in potem tudi ena najbolj zvestih, korajžnih mlajših planincev Biserka Gračner. Menim, da so lahko zadovoljni nad tem vsi!“ Tako je zaključil vodja.

Dež, veter, volja; je naslov tega skromnega našega potopisa. Zakaj tako? Kdor je bil z nami na poti, menim da bo rekel enako. Tisti, ki so bili v dolini v mislih z nami pa so itak ob zaključku v Velenju dejali: „Planinec se gori ne sme nikoli zameriti. Gora je zelo lepa, lahko pa zelo, zelo kruta.“ Stane hvala ti, povedal si nam s tem veliko.

V imenu udeležencev se vsem, ki so na kakršenkoli human način pripomogli, da je bil izlet zadovoljiv - zahvaljujem; Tudi to nas ne odbije, še bomo šli v gore!

REZKA STROPNIK

TURISTIČNI
KAŽIPOT

naš čas
radio velenje

GOSTINSKO PODJETJE „POD GRADOM“ VELENJE

priporoča obisk v poslovnih enotah:

- KOLODVORSKA RESTAVRACIJA
- BIFE

Zmerne cene - solidna postrežba!

Nnama
TOZD Veleblagovnica Velenje

Prijeten večer ob glasbi za ples lahko preživite vsako soboto (razen prve v mesecu) od 1. septembra dalje v restavraciji NAMA. Ponudili vam bomo naše specialitete!

SE PRIPOROČAMO!

PRIPOROČAMO
VAM:

Bife
Kopališče

- več kot 500 sedežev,
- jedila na žaru,
- točeno LASKO in TALIS PIVO

VAŠ POLETNI DOM

VIATOR **ISTOTURIST**
Turistična agencija **UMAG**
Ljubljana, Trdinova 3
Telefon 314-544

Turistično naselje POLYNESIA v Umagu apartmaji z opremljeno kuhinjo, dnevni prostor, spalnica, kopalnica, WC. Če vam je odveč kuha, se lahko hranite v centralni restavraciji sicer pa naročite samo dnevni najem. ZELO PRIMERNO ZA DRUŽINE Z OTROKI. 7 - in 10 - dnevni počitniški paketi z UGODNIMI CENAMI. Prijavite se lahko v poslovalnicah VIATORJA ter pri 12 LETNIKU V VELENJU.

zavarovalna skupnost triglav Območna skupnost Celje

Kakšne so ugodnosti življenjskega zavarovanja pri ZAVAROVALNI SKUPNOSTI TRIGLAV, da je postalo pravo ljudsko zavarovanje?

UGODNE ZAVAROVALNE VSOTE,
VSAKOLETNA UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH,
BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK,
DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE,

so posebnosti, o katerih je vedno premisliti.

Zavarovalna skupnost takoj izplača zavarovalno vsoto ob doživetju dogovorjene zavarovalne vsote vam, če bi prej umrli, pa svojcem. Mesečno premijo plačujete do izplačila zavarovalne vsote.

Pomnite še to:

Zavaruje se lahko oseba stara od 15. do 65. let.

Ena sama plačana mesečna premija zagotovi jamstvo zavarovalne skupnosti, s tem pa lahko izplačilo cele zavarovalne vsote.

UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH

Vsak življenjski zavarovanec pri ZAVAROVALNI SKUPNOSTI TRIGLAV prejme po posebnem pravilniku vsako leto tudi delež pri presežkih. Zavarovalna skupnost izplača delež skupaj z zavarovalno vsoto. Čim večja je premija, čim dalj časa zavarovanec plačuje zavarovanje, tem večji je delež.

BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK

Vsak zavarovanec otrok od izpolnjenega 30. dneva starosti do izpolnjenih 15 let starosti je brezplačno zavarovan za smrt po dopolnilnih pogojih za življenjsko zavarovanje. Ta dodatna zavarovalna vsota znaša 10 % osnovne zavarovalne vsote, toda največ 1.000 dinarjev.

DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

Majhno mesečno doplačilo zelo poveča zavarovalno zaščito. Po stopnji nevarnosti, so poklici razvrščeni v pet nevarnostnih razredov; v prvega spadajo najlažji poklici, v petega najtežji. Mesečna premija je lahko drugačna, ustrezno temu pa se spremeni tudi zavarovalna vsota.

ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE JE ZA VAS, ZA VAŠO DRUŽINO ALI ZA VAŠE OTROKE, POT V SAMOSTOJNO ŽIVLJENJE.

Obiščite Šoštanj

Po kopanju v bazenu z ogrevano vodo v Šoštanju vam priporočamo kosilo, malico ali večerjo na vrtu Kajuhovega doma. V tem gostišču so na voljo tudi prenočišča, penzioni oziroma polpenzioni. Kajuhov dom ima primerne prostore za večje ali manjše skupine. Pripravi vam poročna kosila, svečana kosila, pa tudi cenene aranžmaje. Gostinsko podjetje Kajuhov dom Šoštanj priporoča tudi obisk naslednjih gostišč: gostilna pri Stari pošti, gostilna Krmečki dvor, bife Ograjšek in bife Majolka v Šoštanju ter gostilne Na pošti v Šmartnem ob Paki.

GOSTINSKO
PODJETJE

„Kajuhov dom“

ŠOŠTANJ

VAŠ
SVETOVALEC

TURISTIČNI
KAŽIPOT

Našega časa in
Radia Velenje

Nova asfaltirana cesta vas vodi v znani zdraviliški kraj Dobrna.

Kolektiv Zdravilišča Dobrna si prizadeva ustreči vašim željam, da lahko preživite prijetne poletne popoldneve.

V gostišču Triglav vam postrežejo na senčnem vrtu, v parku pred Zdraviliškim domom lahko uživate ob zvokih koncertne glasbe, v letni kavarni pa vas vsak večer razen ponedeljka zabava plesni ansambel Amfore.

Prepričani smo, da vas bodo v zdravilišču po vašem prvem obisku lahko šteli med stalne goste.

Izletnik & Celje

TURISTIČNA POSLOVALNICA
VELENJE

PRIPOROČAMO VAM:

- program letnega oddiha po ugodno znižanih cenah,
- 7-dnevna potovanja z letalom v Španijo, Grčijo, Tunizijo in Kanarske otoke
- 8-dnevna potovanja z letalom v Sovjetsko zvezo, Finsko in Mongolijo,
- 4-dnevna potovanja z letalom v London, Pariz, Amsterdam,
- mednarodno tekmovanje frizerjev DUNAJ, dne 2. in 3. oktobra
- OKTOBERFEST MUENCHEN avtobusni prevoz, dne 16. 9. 3 dni,
- 10. 9. enodnevni izlet Benetke,
- 17. 9. enodnevni izlet v Trst,
- 11. 9. enodnevni izlet Trbiž-Višarje-Celovec

Po želji vam pripravimo programe potovanj po domovini in tujini. Prodajamo letalske in železniške vozovnice ter nudimo vse turistične usluge.

PRIPOROČA SE VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA
„IZLETNIK“ CELJE
Š SVOJIMI POSLOVALNICAMI

● **NOGOMET**

**RUDAR:VARTEKS
1:0 (0:0)**

Prvi točki priznanje in spodbuda

V 3. kolu II. zvezne lige je velenjski Rudar na stadionu ob jezeru slavil pomembno zmago proti Varteksu iz Varaždina z rezultatom 1:0 (0:0).

Po prvih dveh kolic, ko so Velenjčani obe tekmi izgubili s tesnim izidom, so ljubitelji nogometa pričakovali v nedeljskem obračunu prve točke.

Tokrat je blizu 5.000 gledalcev prišlo na svoj račun. Nogometarji Rudarja so že v začetku tekme s hitro igro dali vedeti kaj hočejo. Goste so prisilili na obrambno igro in tako so v glavnem igrali na polovici Varaždinca. Kljub stalnem obleganju gola gostov pa žoga nikakor ni hotela v mrežo. Temu je seveda botrovala nespretnost domačih napadalcev in pa dobra obramba nasprotnika.

Tudi Bracanovič bi se lahko bil v nedeljo vpisal med strelce. Potem ko je preigral celotno obrambo Varteksa z vratarjem Janžekom je, žal, streljal mimo praznega gola (Foto: S. Vovk)

mladincev in mladink za atletski pokal Slovenije. Nastopili so mladi atleti iz Koroške, Pomurja, celjskega Klavdivarja in Velenja.

Nekaj boljših uvrstitev Velenjčanov — mladinci: Tek 1.500 m — 3. B. Urh 4:14,0, 3.000 m S. Miklavžina 8:52,6, hoja 5 km — 3. Makovšek 27:26,8, troskok — 2. B. Režek 12,70.

Mladinke: Tek 400 m 2. Sluga 61,5, daljava — 3. Majhen 464; krogla — 3. Šturm 10,42; disk — 1. Šturm 29,45, kopje — 2. Šilih 19,95.

Najboljši bodo tekmovali na finalnem tekmovanju AP Slovenije v Novi Gorici (mladinci) in v Celju (mladinke).

Jugoslovanski košarkarji v Velenju

Modni salon oblekel košarkarje

Najboljši jugoslovanski košarkarji se že več dni v Sloveniji pripravljajo za Evropsko prvenstvo, ki bo v Belgiji v drugi polovici meseca septembra.

Reprezentantje so obiskali tudi Velenje, kjer so bili gostje Modnega salona. To priznano podjetje bo že tretjič obleklo našo reprezentanco.

Ob tej priliki pa je reprezentanca Jugoslavije v Rdeči dvorani odigrala prijateljsko tekmo z ekipo Elektre, ki sta jo okrepila reprezentanta Džogić — Krstulović. Blizu 1.500 gledalcev je

● **KOTALKANJE**

**USPEH TUDI
V LJUBLJANI**

V Ljubljani je bilo letošnje državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju, kjer so nastopili najboljši kotalkarji slovenskih in Hrvaških klubov. Med razmeroma skromnim številom nastopajočih (38) so se izkazali tudi mladi kotalkarji Rudarja in Velenje.

Največ uspeha so velenjčani imeli v članski in mladinski konkurenci.

Uvrstitve Velenjčanov — pionirke — 11. Edita Krajšek, 16. Lidija Pukl; mladinke — 2. Tatjana Goršek, 3. Renata Ferencak, 6. Valerija Oremuš, člani — 2. Slemenšek.

**V NEDELJO
SEJEM ZNAČK**

Značkarjski klub v Velenju bo prvo septembersko nedeljo znova priredil sejem značk. S tradicijo bodo nadaljevali tudi v jesenskem času in prav zanimivo bo videti, kakšna je bila poletna bera značk. Organizatorji napovedujejo namreč velik obisk, seveda pa bodo prav gotovo v središču pozornosti že serije značk olimpijskih iger v Moskvi.

Tudi ta sejem značk bo kar na prostem, kot že nekajkrat doslej. Značkarji bodo 4. septembra v dopoldanskem času razstavili svoje bogate albume na klopih ob Prešernovi ulici (pred domom družbeno-političnih organizacij).

Med stalnimi obiskovalci sejma so značkarji iz Maribora, Ptuja, Zagreba ter drugod!

Seveda pa se na sejmu zbere ponavadi tudi veliko radovednežev. Res, da imajo vsi tudi kaj videti! Ni redkost, da posamezniki bolj ali manj zaradi postavljanja prinesejo na razstavo zares vredne in redke značke. Zanimive pa so tudi serije značk, ki jih ob raznih jubilejih izdajajo posamezne organizacije združenega dela, ustanove, društva in drugi.

Pravi značkarjski „mački“ boja prodajajo zbirke po 1.000 kosov skupaj. In vedno se najdejo tudi taki, ki globoko sežejo v žep.

„Sejem značk bo živ“... To lahko napovemo že pred sejmom to nedeljo.

Velenjski značkarji pa si obetajo, da bodo šle dobro v promet tudi zares lepe značke mesta Velenja.

JERCIC

**ZAHVALA
NK RUDARJU!**

Sekcija za rekreacijo in šport pri DRUŠTVU INVALIDOV VELENJE je bila prijetno presenečena, ko je po odločitvi upravnega odbora NK RUDAR, sprejela 5 kompletov brezplačnih vstopnic za ogled tekem v II. zvezni ligi. Tako so nogometarji omogočili ogled tekem vlasti najtežjim invalidom — vzičkarjem, za kar se jim izvršni odbor društva invalidov najlepše zahvaljuje!

● **KOŠARKA**

**ELEKTRA:DRAVA
57:55**

Košarkarice Šoštanjke-Elektre so v prvi tekmi republiške košarkarske lige premagale ekipo Drave iz Ptuja z rezultatom 57:55.

Šoštanjčanke so zabeležile sicer tesno vendar zaslužen zmago.

Za Elektro so dosegle koše: Bajec 17, Trobina in Delopst 11, Tetičkovič 7, Berko 5, Božič, Kodrun, Kadnik po 2.

Jelovac obkrožen z vsemi petimi igralci Elektre (Foto: S. Vovk)

Strelec edinega zadetka proti Varteksu

Šele po odmoru so Velenjčani svojo premoč kronali tudi z golom Stevanoviča. Po prekršku je Stevanović s prostim strelom s približno 18 metrov končno streljal mimo živega zidu tako, da je vratar Janžek bil ob tem nemočen. Domačini so tudi v drugem delu igre bili bolj izvedli so več strelav na gol in nogometarji Varteksa so se morali močno truditi, da niso izgubili z višjim rezultatom.

Rudar — Lazič, Bracanovič, Gosič, Rusmir, Hudarin, Jovičević, Stevanović, Vugrinec, Kustodič, Knežević, Bešvir (Kolonič).

Izjava trenerja Živka Stekiča: „Moštvo je pokazalo kvaliteto in dopadljivo igro. Igralci so dali vse od sebe in izpolnili zastavljene naloge. Zmaga proti tako dobri ekipi kot je Varteks veliko pomeni. In je to še posebej spodbudno za naše nadaljnje delo. Upam, da smo zadovoljili tudi naše zveste navijače. Rezultat 1:0 prav gotovo ni odraz prikazane igre, saj smo ves čas imeli igro v svojih rokah. Obramba je še vedno boljši del moštva, v napadalni vrsti pa še ni vse tako kot bi želeli. Če bomo tako nadaljevali bomo trd oreh za vsakega nasprotnika.“

**KIKINDA:RUDAR
1:0**

V četrtem kolu II. zvezne nogometne lige — zahod, so Velenjčani tesno izgubili.

● **ATLETIKA**

VEČKRAT DRUGI

V Celju je bilo kvalifikacijsko atletsko tekmovanje starejših

Spomini, ki še žive...

Piše: **JAKOB GROŠL**

Čakovanega se ni zgodilo in sem ob zaključku svojega predzadnjega kroga izgubil bitko z Lednikom kot zadnjim za cel krog — 500 m.

Po porazu doma sem se čutil negotovega pred srečanjem z Glinom. V Mozirju smo, da bi se izognili vročini, startali ob devetih dopoldne, kar pa je bilo v tistih vročih dneh že pozno. Nasprotniki so bili samo štirje, kar je pomenilo zame določeno olajšavo; vendar so vztrajali na enaki dolžini 10.000 m. Prvotno so nameravali teči 2000 + 2000 + 3000 + 3000 m; menjave so kasneje prilagajali glede na razne težave, kar me ni motilo. Dolžina steze je dala 50 krogov, velika enoličnost! Dolžino kroga sem želel tudi izkoristiti; veliko lažje bi si tu priboril prednost enega kroga kot pri običajni dolžini, nato pa se prilepiti nasprotnikom. Boj le ni bil tako hud, nekje na polovici sem vodil za dva kroga. Največje težave je povzročala vročina, zaradi nje sem želel, da bi se čimprej končalo. Pričakoval sem, da mi bo največjo prednost 500 m uspelo povečati na tri kroge, nato se zadovoljiti in z doseženim spremiti tekme. Ni mi uspelo, zadnji je zaostanek zmanjšal za sto metrov. Končal je z dvema krogoma manj; če bi nadaljeval, bi se trud zadnjih krogov prav gotovo odrazil v precejšnjem časovnem zaostanku — zanesljivo bolj kot v povprečnem času na 400 metrov. Moram povedati, da niso nastopili vsi najboljši, saj se je na tekmovanju za najboljšega športnika Glina moj najboljši nasprotnik uvrstil na tretje mesto.

Rad bi se povrnil k državnemu prvenstvu v krosu leta 1972 in 1974. Obakrat je bilo v Velenju. Ne nameravam pisati o tekmovanju, temveč se želim zahvaliti gledalcem ob progi. Na prvem tekmovanju sem se po prvem krogu znašel kot običajno na krosih nekje v ozadju, gledalci pa so vseno burno navijali zame. Razmišljal sem o vzroku. Morda vodim med Velenjčani? Res, bil sem najslabši med njimi, toda nekdo nima svojega dne, drugi se spotakne in odstopi. Zgodilo se ni nič takega. Dve leti kasneje je bilo še „hujše“. Takrat je ob vsakokratnem mojem prihodu na nasip ob stadionu kar završelo. Ne bi razglabljal o verjetnih vzrokih za takšno razmerje, želim pa se zahvaliti za takratno pomoč.

V svojih prvih spominih sem pustil izredno zanimiva tekmovanja. To so t. im. republiški orientacijski pohodi, ki jih prireja Partizan Slovenije. Tekmovanja so neke vrste republiško prvenstvo, čeprav ne nosijo takšnega uradnega naziva. Zaradi zanimivih doživetij bom posegel dlje v preteklost.

V mojem prvem tekmovalnem letu 1971 — je bilo to tekmovanje v Mozirju. Orientacija me je že dolgo zanimala in sem se tekmovanja seveda razveselil. Tekmovanje je ekipno. Ekipo sestavljajo trije tekmovalci oz. tekmovalke. Start ekip je posamičen s presledkom ene minute. Ta minuta običajno zadošča, da se predhodna ekipa oddalji in skrije v gozdu, tako da mora naslednja po svoje iskati pot. Minuto pred startom dobijo člani ekip specialke v merilu 1 : 25.000 z vrisanimi kontrolnimi točkami, ki jih je treba posamično ter kontrolni karton. Kontrolni karton je potrebno luknjati na kontrolnih točkah, kar služi kot dokaz, da je ekipa našla točko. V uvrstitve štejejo samo ekipe, ki so našle vse kontrolne točke, o mestu pa odloča doseženi čas.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Napori so pozabljeni

Kinoteka v Velenju

Velenjski Kino se je odločil, da bo še popestril svoj filmski spored. Začel bo predvajati kinotečne filme in to vsako sredo v Kulturnem domu v Velenju. Prvi cikel filmov, ki so pred leti privabljali številne gledalce v kinematografe, bo na sporedu že v tem mesecu. Vsi ti filmi so bili nagajani tudi z oskarjem.

V tem mesecu bodo na sporedu naslednji filmi: **Vojna svetov**, ameriški film, v režiji Byrona Haskina, glavni vlogi pa igra Gene Barry in Ann Robinson, **Slika Dorian Gray**, ameriški, režija Albert Lewin, vloge: George Sanders, Angela Lansbury, **Trije Evini obrazi**, ameriški, režija: Nunnally Johnson, vloge: Joanne Woodward, David Wayne in **Provinciálka**, ameriški, režija George Steaton, vloge Bing Crosby, Grace Kelly.

Jutri startajo
rokometašice

Jutri (v soboto se bo začelo tekmovanje tudi v slovenski rokometni ligi, kjer bodo še naprej igralo rokometašice Velenja in Šmartnega ob Paki. Velenjčanke se bodo v prvem kolu sestale v Rdeči dvorani z rokometašicami iz Vuzenice. Srečanje se bo začelo ob 18. uri.

Igralke Šmartnega ob Paki pa v prvem kolu gostujejo v Mariboru.

Tokrat najboljša
Goršič-Slemenšek

V Kraljevem so bile v nedeljo mednarodne motociklistične dirke Kraljevo 77. V kategoriji prikolic so tekmovali tudi tekmovalci iz Šaleške doline. Vlado Goršič in Julijan Slemenšek iz Šmartnega ob Paki sta bila peta in obenem najboljša Jugoslovana. Ker je ta dirka veljala tudi za državno prvenstvo, sta torej dobila nedeljsko dirko za državno prvenstvo. Med našimi tekmovalci sta bila druga Rogelšek - Smolnikar, tretji pa Češnovar s sovozačem. Naša najboljša tekmovalca Camlek - Pogorelec sta odstopila zaradi okvare na motorju.

NA VELENJSKEM TRGU

2. 9. - petek ob 17.30 in 19.30 Smrt pod palmami - neriški avanturistični film.

3. 9. - sobota ob 17.30 in 19.30 Mačka z devetimi repi - italijansko-francoski triler. Režija: Dario Argento. Igrajo: Karl Malden, Catherine Spaak.

4. 9. - nedelja ob 17.30 in 19.30 Mačka z devetimi repi - italijansko-francoski triler.

5. 9. - ponedeljek ob 17.30 in 19.30 Detektiv maček - francoska kriminalka. Režija: Claude Leouch. Igrajo: Michele Morgan, Serge Regiani.

6. 9. - torek ob 17.30 in 19.30 Ognjena zemlja - turški film. Režija: Feizi Tuna. Igrajo: Fatma Girik, Tamer Yigit.

7. 9. - sredi ob 17.30 in 19.30 Ognjena zemlja - turški film.

8. 9. - četrtek ob 17.30 in 19.30 V zmajevem gnezdu - hong-konški. Režija: Robert Clouse. Igrajo: Bruce Len, John Saxon.

FILMSKO GLEDALIŠČE VELENJE
5. 9. - ponedeljek ob 20. uri Dediščina - italijanski - drama
7. 9. - sredi ob 18. uri Kinotečni film Vojna svetov. Režija: Byron Haskin. Igrajo: Gene Barry, Ann Robinson

KINO ŠOŠTANJ
1. 9. - četrtek ob 19.30 Avantura 4 mušketirjev - II. del. Režija: Ande Anabell. Igrajo: Les Charlots.
3. 9. - sobota ob 19.30 Dediščina - italijanska drama. Režija: Mauro Bolognini. Igrajo: Anthony Quinn.

4. 9. - nedelja ob 17.30 in 19.30 Detektiv maček - francoska kriminalka. Režija Claude Leouch. Igrajo: Michele Morgan, Serge Regiani.

5. 9. - ponedeljek ob 19.30 Mačka z devetimi repi - italijansko-francoski triler. Režija: Dario Argento. Igralci: Karel Malden, Catherine Spak.

7. 9. - sredi ob 19.30 V zmajevem gnezdu - hong-konški. Režija: Robert Clouse. Igrajo: Bruce Len, John Saxon.

8. 9. - četrtek ob 19.30 uri Ognjena zemlja - turški film. Režija: Feizi Tuna. Igrajo: Fatma Girik, Tamer Yigit.

gibanje prebivalstva

ŠOŠTANJ:
Poroke: Jože Acman, rojen 1953, viličar iz Šoštanja in Ana Pusovnik, rojena 1956, konfekonarka iz Florjana pri Šoštanju.

Smrti: Konrad Kolar, upokojenec iz Leskovec 12, star 73 let; Mihael Stajner, upokojenec iz Velike Prešice, star 78 let; Martin Naveršnik, kmet iz Raven 139, star 78 let in Marija Domonkoš, upokojenka iz Šaleka 36, stara 51 let.

VELENJE:
Poroke: Drago Urh, rojen 1948, mizar iz Velenja in Ivica Podvršnik, rojena 1955, prodajalka iz Velenja; Vladimir Mandelc, rojen 1958, orodjar iz Rečice in Romana Babič, rojena 1957, prodajalka iz Paške vasi; Franc Vršnak, rojen 1956, delavec iz Velenja in Metka Knežević, rojena 1954, RTV-mehanič iz Velenja; Srečko Cerkovnik, rojen 1953, električar iz Hrastovca in Marija Avberšek, rojena 1958, prodajalka iz Cirkovc ter Miloš Ljubojčič, rojen 1951, varnostni ing. iz Šaleka in Jožica Vrabič, rojena 1953, ekonomist iz Velenja.

Obiskali smo velenjski trg, kjer smo srečali tudi tri ženske, ki prihajajo na trg s povrtnino iz okoliških krajev. Znano je, da je takšne robe na našem trgu premalo in bi bilo prav, da bi na trg prišle še druge. Na marsikateri kmetiji v okolici Velenja bi lahko videli, da imajo veliko povrtnin, ki bi jih bili sicer pripravljene prodati, vendar pa ne vedo, kako! In kaj menijo o tem naše tri branjevke?

Marija Videmšek: Na trg sem nosila svoje pridelke, že takrat, ko smo kar na prostem prodajale v starem Velenju. Prodajam

V finalu tudi Šaleški instrumentalni kvintet

Pretekli petek in soboto je bil v Ptujju IX. ptujski festival domače zabavne glasbe. Prvi večer je bil na sporedu izbirni del tekmovanja, na katerem je nastopilo 22 ansamblov domače zabavne glasbe, med njimi tudi dva ansambla iz Velenja, in sicer Šaleški fantje pod vodstvom Franca Žerdonerja in Šaleški instrumentalni kvintet, ki ga vodi Avgust Sušec. Posebna strokovna komisija je izmed teh ansamblov izbrala štirinajst najboljših, ki so nastopili v soboto v finalu. V finalnem delu tekmovanja je nastopil tudi Šaleški instrumentalni kvintet, po mnenju strokovne komisije pa so bili „Gorenjci“ iz Radovljice.

Marija Videmšek

povrtnino, ki jo sama pridelam. Veste, mnogo trdega dela je potrebno, da človek lahko takole prodaja. V Vinski gori imam kmetijo in moram skrbeti tudi za to. Vsak večer si pripravim pridelke in jih zjutraj pripeljem na trg. Sedaj je mnogo lažje, ko imam avto. Tako si prihranim precej časa. Potrošniki so z mojimi pridelki zadovoljni. Sedaj imam že mnogo takih, ki vsak dan kupujejo pri meni.

Marija Ocepek: Včasih sem prihajala na trg vsak dan, sedaj pa tega ne zmorem več. Vendar

Marija Ocepek

pa vam moram povedati, da mi je doma kar dolgčas. Človek se tako navadi življenja na trgu, da je kar težko brez tega živžava. Na trgu prodajam izdelke, ki jih pridelam na vrtu v Šentilju, prinesem tudi kakšno jajčko in pa gobe, ki jih zelo rada nabiram.

Marija Sotler: Že v rani mladosti sem hodila na trg, včasih sem prodajala svoje pridelke tudi na celjskem trgu. Zdaj prodajam za hčerko, ki ima kmetijo v Šentilju. Ona ima delo na kmetiji, ima pet otrok in tega ne zmore. Meni pa je to v veliko veselje. Sprašujete, zakaj ni več branjev in naše okolice. Ja, mnoge je sram, da bi takole

Marija Sotler

prodajale, vendar res ne vem, zakaj? Saj prodajamo dobro, kvalitetno blago, le zakaj bi se sramovale. Nekatere nimajo časa, sicer smo pa na našem trgu vse že starejše, mladih pa ni.

Naše sogovornice, so z delom, ki ga opravljajo zelo zadovoljne. Skoda je le, da ponudnje s povrtnino ni več na našem trgu, saj bi je mnogo lahko prodale. V Velenju je povpraševanje po njej namreč zelo veliko. M.T.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, ata in starega ata

STANETA STOPARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v teh težkih dneh nesebično pomagali, darovali vence in cvetje, ter ga v tako velikem številu spremlili na prerani zadnji poti. Iskrena hvala Gasilskemu društvu Družmirje - Gaberke, govornikom za poslovilne besede, pihalni godbi TUŠ Šoštanj ter častitljivi duhovščini. Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje ter sočustvovali z nami!

VSI NJEGOVI

ZDRUŽENJE SAMOSTOJNIH OBRVNIKOV OBČINE VELENJE - KNJIGOVODSKI SERVIS VELENJE, FOITOVA 6

razpisuje
pristo delovno mesto

KNJIGOVODJE

za nedoločen čas

Pogoji:
- višja izobrazba ekonomske smeri, 3 leta prakse ali
- srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri in 5 let prakse;
- obvladanje enostavnega in dvostavnega knjigovodstva

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru, OD po dogovoru, stanovanja ni.

Prošnje pošljite na sedež združenja, razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAŠ ČAS“
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od .....

naprej

Pošiljajte ga na naslov:

(priimek in ime), ...

(ulica) .....

(poštna številka in pošta) .....

Datum .....

(lastnoročni podpis)

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.o.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajst-dnevnik „SALEŠKI RUDAR“.

kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih - Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 - Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 3 dinarje, mesečna naročnina 10 dinarjev, letna naročnina 120

dinarjev (za inozemstvo 250 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800 - 601 - 21420.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“, Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

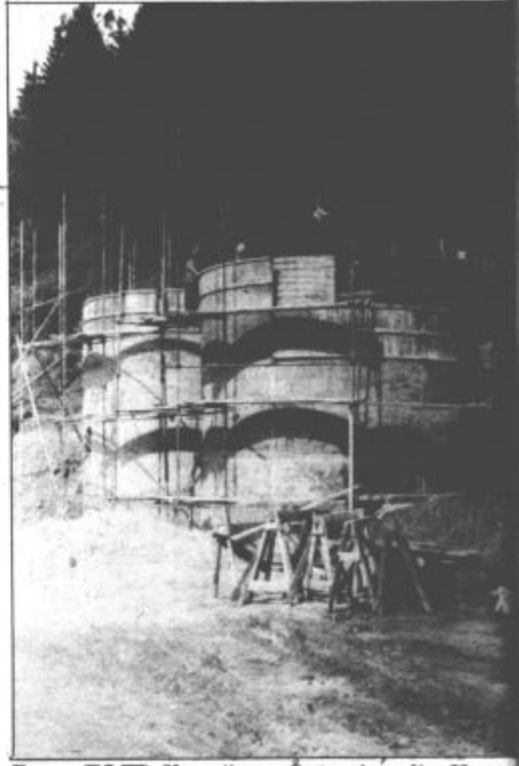
Za „NAŠ ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Vozniki si lahko gredo med vožnjo tudi skrivalnice. Pri nas so kolesarske steze bolj redke, pa še za tiste običajno ne vemo, ker so slabo, ali pa sploh niso zaznamovane. No, ja kolesarska steza, ki jo vidite na sliki je sicer zaznamovana, vendar smo to videli šele, ko smo dvignili veje vrbe žalujke. Voznik, ki pa bo pripeljal mimo pa lahko trikrat ugiba kateri prometni znak zakrivajo veje!

Gorenje—Muta bo še letos bogatejša za novo proizvodno halo male kmetijske mehanizacije. Haio gradi Gradbeno podjetje Radlje ob Dravi, postavljena pa bo vzdolž nove tovarne jeklene granulate na Spodnji Gortini pri Muti. Tako bodo že kmalu lahko povsem uresničili postavljene načrte v tem prizadevnem kolektivu Gorenja na Muti. Gorenje namreč snuje v svojem programu kompletno „minifarmo“, ki bo namenjena predvsem hribovitim kmetijam. Seveda bodo v tem programu zastopani izdelki iz dosedanjega programa zelene tehnike, pa tudi precej novih. V to bodo vključeni še številni kooperanti, največji delež pa bo nosila domača tovarna Gorenje—Muta, pri tem pa velja omeniti še zanimiv program Gorenje—Fecra iz Slovenj Gradca.

Era — TOZD Kmetijstvo Šostanj gradi v Hrastovcu nov sodobno urejen hlev na izplakovanje. V njem bo prostora za 100 plemenskih telic in pancev. To bo nadomestni objekt hleva, ki so imeli doslej na Gorici, ta pa spada v zazidalno okoliš. Osnovna krma je silos, zaradi tega gradnja poleg prostora, ki je predviden za hlev dva 28 kub. meterska silosa.

Mladi osvajajo gore

V Šaleški dolini ima planinstvo že dolgoletno tradicijo. Šaleška planinska podružnica je bila ustanovljena leta 1904 in je bilo to eno prvih planinskih društev v Sloveniji. Danes je v dolini že več kot 2000 organiziranih planincev. Med zelo aktivnimi pa so mladi. Na vseh osnovnih šolah imajo planinske krožke, v katerih aktivno delu-

Med drugim je dodala še: „Mlade planince skušamo vzgajati v kulturni planinski tradiciji, ukvarjajo se s planinsko fotografijo, pišejo spise s to tematiko, po svojih sposobnostih se spoznavajo z botaniko. Pomemben poudarek dajejo negovanju tradicij NOB, obiskujemo kraje — pomnike pomembnih dogodkov in narodnoosvobodilne vojne. Ljubezen do domovine je eno osnovnih vodil pri našem delu z mladimi.“

Planinski krožek načrtno organizira obisk našega gorskega sveta. Najmlajši hodijo po šaleški planinski poti, naslednja je Savinska planinska pot, absolventi teh dveh gredo na Koroško planinsko pot, kjer se že srečajo s prvimi dvatisočaki. Tako pa si prislužijo pot po Slovenski planinski transverzali.

Lidija Batič je letos končala komaj drugi razred osnovne šole, pa se že ponaša s častno značko šaleške in savinske planinske poti. Takole je dejala:

Anica Podlesnik

jejo. Dolga leta jih pri delu usmerja Anica Podlesnik. Letošnje počitnice so bile zelo bogate. Komaj pa že čakajo, da se v novem šolskem letu ponovno dobijo, da se pogovorijo o novih načrtih. Želijo, da bi se njihov krog razširil. V planinah so si postali tovariši, ki si delijo med seboj napore in srečo.

Anica Podlesnikova je povedala, da je prisotna skrb za mladi planinski naraščaj pri planinskem društvu Velenje prisotna že dobrih 20 let. V društvu imajo okoli 600 osnovnošolcev. Vsako leto organizirajo v planinskih krožkih planinsko šolo, ki vzgaja mlade v kulturne in razgledane obiskovalce narave.

Lidija Batič

Peter Groznik

„Najbolj sem se bala krsta. To je bilo v Razborju. Postavili smo se v vrsto. Tovarišica je vzela dolg korobač. Ko sem ga videla sem se močno prestrašila in začela jokati. Ko sem bila krščena, sem se vsemu temu smejala. Dobila sem planinsko ime Ovčka.“

Peter Groznik pa se Savinske planinske poti takole spominja: „Junija smo prehodili zadnji odsek te poti. Na Vrheh se je tedaj zadrževal Miha Marinko. Ko je slišal, da je v planinski koči 30 pionirjev iz Velenja, nas je prišel pozdravit. Ta poz-

drav se je razširil v zanimivo pripovedovanje o življenju revolucionarja. Z nami se je tudi fotografiral. Slike smo dobili čez nekaj dni v Velenje.“

Milena Ževart

Letos pa jih je pot zanesla tudi na Dolenjsko. Šli so po Trdinovi poti. Kot je povedala Milena Ževart so obiskali vse točke 150 km dolge poti in dobili vse potrebne žige. Bili so v Kostanjevici, v samostanu Pleterje, na Otočcu, Trški gori, v Kočevskem rogu, na Mirni gori, po Beli krajini in na Gorjancih. Za večino učencev je bil najbolj zanimiv obisk partizanskega Roga. In kakšno je bilo srečanje s prvimi dvatisočaki? Marko Podgoršek je takole pripovedoval: „Na Koroški planinski poti smo se prvič srečali z višjimi gorami, skalami in nevarnostmi visokogorskega sveta. Bilo nas je malo strah, kljub temu da tega nismo priznali. Te ture so bile precej zahtevne in zvečer smo po kočah hitro pospali.“

Želja vsakega slovenskega planinca, še posebno pa pionirja, je, da bi stopil na Triglav. V

Marko Podgoršek

teh letih je že veliko pionirskih skupin iz Velenja uspešno prehodilo triglavsko pogorje. Tak izlet so pripravili tudi letos. Z njim so se hoteli spomniti na pomemben jubilej — 199 letnico prvega pristopa na Triglav.

Na pot so odšli vsi, ki so uspešno prestopili preizkusne kamne. Mitja Čretnik se tega izleta takole spominja: „Ko je vlak zavozil na Gorenjsko ravan, nas je v ozadju ves v soncu pozdravil mogočen očiak Triglav. Objela nas je radost in skoraj nestrpna želja, da bi se mu čim prej približali. Vendar je samo pot po alpski dolini KOT do Staničeve kočice trajala dobrih sedem ur. Premagati smo morali dobrih 1600 metrov višinske razlike in prehoditi vse naravne pasove od obdelanih polj do gole skale. Naslednji dan smo hiteli proti

Mitja Čretnik

Kredarici in našemu cilju Triglavu. Ko smo stali pri Aljaževem stolpu, ni bil nihče več utrujen. Srečni smo bili, ker smo dosegli najvišjo točko naše lepe domovine. Planinske pesmi so nam kar vrele iz prsi. Morali pa smo na pot, ker smo morali biti še pred nočjo v varstvu planinske kočice.

Višek tega pohoda smo doživeli naslednji dan, ko smo stopili v narodni park pri Triglavskih jezerih. Pregledali smo vse, o čemer smo doslej le slišali ali brali.“

Pionirji mladinci so aktivno delali tudi med počitnicami. Komaj pa že čakajo, da si zastavijo nove programe, v svoje vrste pa želijo pritegniti kar največ vrstnikov.

M. TAMŠE

Čeprav je v nedeljo popoldne močno deževalo so se krajani Vinski gore oziroma Jankovega sela — zaselka v tej krajevni skupnosti zbrali na otvoritvi nove asfaltirane ceste. Za izgradnjo ceste je domačij prispevalo skupaj 167 tisoč dinarjev, poleg tega pa so krajani opravili še 7600 ur udarniškega dela. Z vsemi priključki položili 2440 metrov asfaltne prevleke.

Zadovoljni obiralci

Nezadržni razvoj tehnike je proizvajalcem hmelja pred leti prinesel „ko novost: obiralni stroj. Nekateri so napovedovali, da bo popolnoma nadomestil obiralce, da ne bo nič več treba cele dneve stati na njivah in z utrujenimi rokami trgati hmelj. Toda stroj je poleg dobrih strani kmalu pokazal tudi svoje slabosti. Izkazalo se je, da človeških rok le ne more enakovredno nadomestiti, kajti kvaliteta strojno obrabene hmelja je slabša, pa tudi pridelek je nekoliko manjši. Poleg tega je še vedno nekaj takih, ki izkoristijo pozen počitniški čas, da si z obiranjem hmelja zaslužijo kakšen dinar.

Pred dnevi smo obiskali eno izmed hmeljskih njiv v Škalah in se pogovarjali z nekaterimi obiralci.

ANGELA HRIBERŠEK iz Hrastovca: „Včasih sem hmelj sušila, vendar je bilo to delo za žensko prenaporno, zato sem se raje preusmerila v obiranje. Obiram ga že več let, ampak bolj po malem, tako, da ga ne nabere ravno dosti.

S tem zaslužim ravno toliko, da si lahko kupim nekaj ozimnice, zato mi ta denar kar pride prav. Čeprav delo na njivi ni nič kaj hvalježno mislim, da obiralci niti nismo tako slabo plačani. Tukaj dobimo sedem dinarjev za merico, od tega damo dva za hrano, ponekod pa so plačani še manj. Na teh njivah obiramo skupaj z nekaj obiralci iz Vraždina in se imamo kar lepo.“

MARIJA REPNIK iz Podlubele: „Hmelj obiram zato, da pomagam otrokom zaslužiti kakšen dinar za nakup šolskih potrebščin. Že v mladih letih sem ga mnogo obirala in lahko rečem, da ni med obiranjem nekoč in danes nobene bistvene razlike, razen v tem, da je več-

sih hmelj rasel na lesenih drogih. Če upoštevamo, kako je draga proizvodnja hmelja, potem smo obiralci kar dobro plačani. Lahko pa bi bilo boljše, saj je delo kar naporno, posebno, če je slaba letina in se ne nabere dosti. Letošnji pridelek se mi ne zdi bistveno slabši, s sem v prejšnjih letih kdaj kdaj videla še slabšega.

VIKTOR HRAST iz Hrastovca: „Hodim še v osnovno šolo zato že nekaj let redno obiram hmelj, da zaslužim za šolske potrebščine. Če bi obiral sam bi bilo denarja seveda premalo, ker pa mi pomaga mama ga veliko bolje. Na dan ga nabereva po dvajset do dvaindvajset škafov, tako, da sem z zaslu- kom kar zadovoljen.“

DANICA FAJFER iz Velenja: „Hmelj izredno rada obiram, zato sem si v teh dneh vzela tudi tri dni dopusta. Ko mi bodo potekli pa ga bom obirala popoldne. Mislim da mi želja po dodatnem zaslužku edina, ki me vleče na hmeljsko njivo saj je privlačno tudi vzdušje med obiralci. Po moji oceni letošnji pridelek nekoliko slabši od lanskega, zato bomo tu manj nabrali. Sicer pa sem s pričilom, ki ga bom dobila kar zadovoljna.“

Če lahko iz teh nekaj odgovorov izvlečemo kakršnokoli posplošitev, potem ni težko opaziti, da so s svojim delom tudi s plačilom zanj zadovoljni. Sicer pa kaj drugega niti ni bilo pričakovati, saj drugače hmelj prav gotovo ne bi obirali.

J. KRANJEC

SODOBNA OPREMA
PRIREJA OD 30. 8. do 12. 9. VSAK DAN

SVETOVANJA

O NAČINU OPREMLJANJA STANOVANJ,
kjer vam bodo arhitekti tovarn MEBLO, BREST, MARLES, GORENJE,
ALPES in VRBAS pomagali najprimerneje opremiti vaše novo ali staro
stanovanje

VABI

VELENJE